

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'

Τετάρτη 31 Ιουλίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 31 Ιουλίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10:55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΪΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 30 Ιουλίου 2002 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΣΤ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 30 Ιουλίου 2002 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμου:

1) «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

2) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

3) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

4) «Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Γεωργίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε χθες επί της αρχής και σήμερα θα συζητήσουμε τα άρθρα, τα οποία χωρίζονται σε δύο κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 4 και αναφέρεται στην ευθύνη του πωλητή και το δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνει τα άρθρα 5 έως 14 και αναφέρεται στην τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Έχετε να κάνετε κάποια πρόταση για την οργάνωση της συζήτησης;

Ο κ. Κοντομάρης, εισηγητής της Πλειοψηφίας έχει το λόγο επί της διαδικασίας.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Επειδή το κεφάλαιο Α' είναι ομόφωνα αποδεκτό, όπως τονίστηκε και χθες επί της αρχής και όπως το συζητήσαμε πολύ έντονα στην επιτροπή, θεωρώ ότι μπορούμε να δούμε όλα τα άρθρα μαζί και ότι πρέπει να υπάρξει μια ευχέρεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ουκ εν τω πολλώ το ευ. Αν αυτό και στην πράξη εφαρμόζεται και δε γίνεται μόνο θεωρητικά αποδεκτό, νομίζω ότι συνεισφέρουμε και στην αποτελεσματικότητα και στο ρεαλισμό, που πρέπει να διέπει κυρίως τον πολιτικό και κοινοβουλευτικό λόγο.

Θεωρώ ότι ενυπάρχει η στοιχειώδης δυνατότητα νομικής επικοινωνίας σε θέματα μάλιστα προφανούς αξίας και η συζήτηση σε μια ενότητα δε νομίζω ότι θα ήταν επιβλαβής για την ουσιαστική συζήτηση και στην κατ' άρθρον προσέγγιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Επομένως, νομίζω ότι μπορούμε σε μια ενότητα να συζητήσουμε τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Καλή η επισήμανση, μόνο που πολλές φορές μιας πιάνει του πολιτικούς η απληστία και θέλουμε και «το πολύ και το ευ».

Η Κυβέρνηση ποια άποψη έχει; Κύριε Υπουργέ, ποια είναι η γνώμη σας;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Συμφωνώ με τις απόψεις των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Δεν υπάρχει αντίθετη άποψη. Ας προχωρήσουμε στη συζήτηση των άρθρων ως ενιαία ενότητα, δηλαδή στη συζήτηση των άρθρων 1 έως 13. Το άρθρο 14 είναι το ακροτελεύτιο, το οποίο θα ψηφιστεί χωριστά.

Εγκρίνει το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Συνεπώς το Τμήμα ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Κοντομάρης. Θα σας δώσω δεκαπέντε λεπτά και αν χρειαστείτε και παραπάνω, πολύ ευχαρίστως θα υπάρξει δυνατότητα πρόσθετου χρόνου.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αυτό που έχει σημασία να τονίσουμε στο άρθρο 1 είναι ότι θεσπίζει τον πρωτεύοντα κανόνα, δηλαδή την υποχρέωση του πωλητή για παράδοση του πράγματος με τις συνομολογημένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα, δηλαδή οι έννομες συνέπειες σε περίπτωση παράβασης της πρωτογενούς υποχρέωσης. Έτσι η ως τώρα εγγυητική ευθύνη του πωλητή καθίσταται πλήρης ενοχική υποχρέωση.

Με το νέο άρθρο 535 του Αστικού Κώδικα, πάντα στο άρθρο 1, ο νομοθέτης συμμορφώνεται προς το άρθρο 2 της οδηγίας. Θεσιπίζονται κριτήρια έλλειψης ανταπόκρισης στη σύμβαση.

Ιδιαίτερη μνεία θέλω να κάνω στο νέο άρθρο 537, που καθιερώνει την ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα ή έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων κατά το χρόνο, που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή. Εισάγει κατά προσαρμογή προς την οδηγία τεκμήριο ότι το ελάττωμα ή η έλλειψη της ιδιότητας, που διαπιστώνεται μέσα σε έξι μήνες από την παράδοση του πράγματος, υπήρχε κατά την παράδοση. Απαλλαγή του πωλητή προβλέπεται μόνο στην περίπτωση γνώσης του αγοραστή και όχι σε περίπτωση υπαίτιας άγνοιάς του. Έτσι το νέο δίκαιο προσφέρει περισσότερη προστασία στον αγοραστή.

Στη συνέχεια στο νέο άρθρο 540 προστίθεται το δικαίωμα διόρθωσης. Με τα νέα άρθρα 543 και 544, αναμορφώνεται η ρύθμιση για την υποχρέωση του πωλητή προς αποζημίωση με ρητή θέσπιση της δυνατότητας σωρευτικής, με τα λοιπά δικαιώματα του αγοραστή, άσκησης του δικαιώματος αποζημίωσης για ζημία που δεν καλύπτεται από την άσκηση του.

Η ευθύνη προς αποζημίωση είναι κατά βάση αντικειμενική, όταν πρόκειται για έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, πταισματική δε, όταν πρόκειται για πραγματικό ελάττωμα.

Με τα νέα άρθρα 554 έως 558 του Αστικού Κώδικα για τη μεγαλύτερη προστασία του αγοραστή, οι εξαιρετικά βραχείες ως τώρα προθεσμίες παραγραφής επιμηκύνονται. Έτσι η παραγραφή των έξι μηνών για τα κινητά, γίνεται, όπως προβλέπει η οδηγία, δύο έτη. Για τα ακίνητα ο χρόνος παραγραφής επεκτείνεται από δύο σε πέντε χρόνια.

Με το νέο άρθρο 559 θεσπίζεται ρύθμιση για την περίπτωση παροχής εγγύησης από τον πωλητή ή τρίτο πρόσωπο.

Με τα νέα άρθρα 560 και 561 προβλέπονται αναγωγικά δικαιώματα σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων, σε συμμόρφωση προς το άρθρο 4 της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ρύθμιση αυτή είναι χρήσιμη, διότι προβλέπει νέο χρόνο έναρξης της παραγραφής των δικαιωμάτων προσώπων, που παρεμβάλλονται στις διαδοχικές πωλήσεις πριν από τον τελικό αγοραστή.

Για τα άρθρα 2 και 3 του νομοσχεδίου τονίζω ότι αντικαθίσταται το άρθρο 332 του Αστικού Κώδικα για τις απαλλακτικές ρήτρες με διεύρυνση των περιπτώσεων απαγορευτικών απαλλακτικών ρητρών από ελαφριά αμέλεια. Συγκεκριμένα προσθέτει δύο ακόμα περιπτώσεις απαγόρευσης αφενός για την περίπτωση απαλλακτικής ρήτρας, που δεν απέτελεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης και αφ' ετέρου για την περίπτωση απαλλαγής επί προσβολής αγαθών, που απορρέουν από την προσωπικότητα.

Αντικαθιστάται ακόμα η παράγραφος 2 του άρθρου 334 του Αστικού Κώδικα, έτσι ώστε να αποκοπεί η ευχέρεια συνομολόγησης απαλλακτικών ρητρών ακόμα και για δόλο ή βαριά αμέλεια του προσβληθέντος.

Σημειώνω ότι με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 καταργούνται τα άρθρα 518, 538 και 582, που απαγορεύουν τις απαλλακτικές ρήτρες για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα, μόνο αν υπάρχει δόλος του πωλητή ή εκμισθωτή για βαριά αμέλεια ή άλλες εξαιρέσεις από το επιτρεπτό των απαλλακτικών ρητρών. Δεν αναφέρονται με τον ίδιο τρόπο οι ειδικές αυτές διατάξεις, όπως αναφέρεται η γενική διάταξη του άρθρου 332 του Αστικού Κώδικα.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του νομοσχεδίου απαλείφεται από το άρθρο 583 η παραπομπή στο καταργούμενο πλέον άρθρο 582.

Με το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 5 του ν. 2251/1994 «Προστασία των καταναλωτών» και τίθεται ως νέος τίτλος του άρθρου «Πώληση καταναλωτικών αγαθών και εγγυήσεις». Συμπληρώνονται ακόμα οι κανόνες, που πρέπει να πληρούνται κατά την παροχή εγγύησης και επεκτείνεται η υποχρέωση τήρησης των κανόνων αυτών σε κάθε περίπτωση παροχής εγγύησης. Συμπληρώνεται επίσης και με την προσθήκη της περίπτωσης έλλειψης συνομολογημένων ιδιοτήτων.

Σε σχέση με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ειδικά με το άρθρο 5, προβλέπεται η αντικατάσταση της παραγράφου 3 του 214, το οποίο αναφέρεται στην εξώδικη επίλυση της διαφοράς.

Η μέχρι τώρα ισχύουσα διάταξη καθορίζει ότι η πρώτη συνάντηση των δικηγόρων για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς γίνεται μεταξύ δεκάτης και τεσσαρακοστής πέμπτης ημέρας από την επίδοση της αγωγής. Η νέα μετά από αναβολή συνάντηση γίνεται μέχρι την τριακοστή πέμπτη ημέρα, πριν από την δικάσιμο. Ειδικότερα με την προτεινόμενη ρύθμιση καθορίζεται ενιαία μία προθεσμία από την πέμπτη ημέρα, μετά την επίδοση της αγωγής, ως την τριακοστή πέμπτη ημέρα πριν από τη δικάσιμο, μέσα στην οποία οι δικηγόροι των διαδίκων είναι ελεύθεροι να κανονίσουν οι ίδιοι τις συναντήσεις τους, μία ή και περισσότερες, για να επιλύσουν εξωδίκως τη διαφορά.

Με το άρθρο 6, ενώ, σύμφωνα με τα ισχύοντα, πρέπει η αγωγή να επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε τριάντα μέρες από την κατάθεσή της και να μεσολαβούν μεταξύ της επίδοσης της αγωγής και της κατάθεσης εξήντα ημέρες, η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων καθορίζεται σε εξήντα ημέρες. Αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι αγνώστου διαμονής, αυτό γίνεται σε εννήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Το σύστημα αυτό είναι πιο απλό και έχει δοκιμαστεί με επιτυχία στην πράξη.

Με το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου μειώνεται ο χρόνος κατάθεσης των προτάσεων από τριάντα σε είκοσι ημέρες πριν από τη συζήτηση. Δεν θίγεται, βεβαίως, η δεκαπενθήμερη, πριν από τη δικάσιμο, προθεσμία κατάθεσης της προσθήκης αντίκρουσης. Παράλληλα, μειώνεται και η προθεσμία άσκησης της ανταγωγής από σαράντα πέντε σε τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Ακόμη, για τεχνικούς λόγους, αυξάνεται από δύο σε τέσσερις εργάσιμες ημέρες ο χρόνος που έχει στη διάθεσή του ο γραμματέας μετά τη συζήτηση, για να χορηγήσει αντίγραφα των μαγνητοφωνημένων πρακτικών στους διαδίκους, εν όψει του ότι η πράξη έδειξε ότι δύο ημέρες δεν είναι αρκετές. Αυξάνεται από πέντε σε οκτώ εργάσιμες ημέρες η προθεσμία που έχουν στη διάθεσή τους οι διάδικοι μετά τη συζήτηση, για να καταθέσουν την προσθήκη, που αναφέρεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων και την αντίκρουση των οψίμων ισχυρισμών.

Με το άρθρο 8 μειώνεται η προθεσμία άσκησης των πρόσθετων λόγων έφεσης και αντέφεσης από σαράντα πέντε σε τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η κατάθεση των προτάσεων στο εφετείο είκοσι ημέρες πριν από τη συζήτηση δικαιολογείται μόνο στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 528.

Με το άρθρο 9 αυξάνεται η προθεσμία άσκησης των πρόσθετων λόγων αναψηλάφησης από είκοσι σε τριάντα ημέρες, έτσι ώστε να έπεται της άσκησης των πρόσθετων λόγων η κατάθεση των προτάσεων των διαδίκων.

Με το άρθρο 10 προβλέπεται το «φιλτράρισμα», όπως λέγεται, των υποθέσεων που φέρονται ενώπιον του Αρείου Πάγου, δηλαδή ο προελεγχος από τριμελές συμβούλιο των απαράδεκτων ή προδήλως αβάσιμων αναίρεσεων.

Ειδικότερα, επειδή γι' αυτό το άρθρο έχει γίνει πολλή συζήτηση και υπάρχει μία αντίθεση, που πιστεύω ότι μπορεί να λυθεί, η διάταξη του τριμελούς συμβουλίου του Αρείου Πάγου, με την οποία γίνεται δεκτή η πρόταση του εισηγητή, συνεπάγεται τη μεταίωση της συζήτησης και όχι την απόρριψη της αναίρεσης. Εξάλλου, το αποτέλεσμα της μη εμπρόθεσμης υποβολής εκ μέρους του αναιρούντος της αίτησης για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή της απόρριψης ως απαράδεκτης της υποβληθείσας αίτησης, είναι ότι η αίτηση αναίρεσης θεωρείται πως δεν ασκήθηκε και όχι ότι η διάταξη του συμβουλίου αποκτά ισχύ δικαστικής απόφασης.

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου περιορίζεται το ανώτατο όριο του παραβόλου, που ορίζει με τη διάταξη του τριμελούς συμβουλίου, από 1.467 σε 800 ευρώ. Η μείωση του χρόνου κατάθεσης των προτάσεων συνεπιφέρει και τη μείωση της προθεσμίας άσκησης των πρόσθετων λόγων ανακοπής από σαράντα πέντε σε τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Αυτό γίνεται με το άρθρο 11 του νομοσχεδίου και αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 585.

Με το άρθρο 12 διαμορφώνεται προς την κατεύθυνση της δικαιότερης κατανομής ένα ποσοστό της τάξεως του 40%, που περιέχεται στους δικαστές και στους εισαγγελείς από τις

αμοιβές των διαιτησιών.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 προβλέπεται να μην γίνονται κατ' αρχήν πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης όχι μόνο τη νύχτα, τις Κυριακές, και τις κατά νόμο εξαιρετέες ημέρες, αλλά και κατά τις ημέρες του Σαββάτου.

Με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου προβλέπεται η κατάρτιση περιλήψης κατασχετήριας έκθεσης εκ μέρους του δικαστικού επιμελητή και βεβαίως προβλέπεται και η δημοσιοποίηση στον τοπικό ή επαρχιακό Τύπο.

Θέλω να πιστεύω πως πραγματικά με τα επιχειρήματα για όλα αυτά τα άρθρα έχει γίνει μια πάρα πολύ σοβαρή δουλειά από την αρμόδια επιτροπή των καθηγητών και των νομικών, από τη δική μας επιτροπή και βεβαίως θέλω επίσης να πιστεύω ότι όλα τα άρθρα, κύριε Πρόεδρε, θα υπερψηφισθούν από τους συναδέλφους. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, βρήκε το φως της δημοσιότητας και πάλι η παραπομπή της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, λόγω καθυστέρησης εναρμόνισης με οδηγία που αφορά την καταστροφή υγειονομικών αποβλήτων, δηλαδή πιο συγκεκριμένα λόγω της μη διαμόρφωσης συνθηκών δημιουργίας ΧΥΤΑ ανά τη χώρα.

Το παίρνω, ως αφορμή, για να επισημάνω αυτό που κυριαρχικά επεσήμανα στην επί της αρχής συζήτηση του νομοσχεδίου ότι προκύπτει και από τη συνυποβαλλόμενη στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι για άλλη μία φορά έχουμε καθυστερημένη εναρμόνιση, η οποία αν από μόνη της επέφερε μόνο αυτό το τυπικό αποτέλεσμα της καθυστέρησης με την έννοια, έστω και μειώσεως ελαφρά της αξιοπιστίας μας έναντι των συμβατικών δεσμεύσεων που κατά καιρούς αναλαμβάνουμε, αν αυτό μόνο σήμαινε επαναλαμβάνω, τότε θα το υπερβαίναμε.

Αποδεικνύεται ότι δεν σήμαινε η καθυστέρηση μόνο αυτό, αλλά χρησιμοποιήθηκε ο εμφανιζόμενος, ως ασφυκτικός χρόνος εναρμόνισης με την οδηγία, από πλευράς επιτροπής νομοπαρασκευαστικής, για να δικαιολογηθεί η μη επιβολή, η μη επέλευση ρυθμίσεων νομοθετικών και σε άλλα μέρη του Αστικού Δικαίου και σε άλλα μέρη του Ενοχικού, για να μην υπάρχει αυτή και μόνο η περίπτωση στις περί πωλήσεως διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Είναι μια επισημάνση που την ξανακάνω, γιατί τη θεωρώ από πλευράς Νέας Δημοκρατίας γιγνόμενη ότι είναι κυριαρχικής αξίας για τα εκπεμπόμενα μηνύματα, τυπικά και ουσιαστικά της νομοθετικής πρωτοβουλίας που πρέπει να διέπει κατ' αρχήν την εκάστοτε κυβερνητική εξουσία. Πέραν, λοιπόν, αυτής της επαναλαμβανόμενης επικριτικής άποψης της Νέας Δημοκρατίας, επί της ουσίας των επερχομένων ρυθμίσεων στις περί πωλήσεως διατάξεις του Αστικού Κώδικα η Νέα Δημοκρατία όπως ειπώθηκε και επί της αρχής της συζήτησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου δεν μπορεί να έχει αντιρρήσεις. Και το λέω ενδεικτικά στην επί του άρθρου 534 του Αστικού Κώδικα παρέμβαση, η οποία ενισχύει τη μέχρι τώρα υπάρχουσα εγγυητική ευθύνη του πολίτη σε πλήρη ενοχική συμβατική δηλαδή δέσμευση, όπως λέμε στα νομικά, έναντι του αγοραστή. Με την έννοια ότι ενώ στις παροχές γένους, δηλαδή πωλήσεως πραγμάτων απροσδιόριστων υπάρχει αυτή η συγκεκριμένη νομοθετική πρόβλεψη του δικαιώματος αντικατάστασης ή διορθώσεως του συγκεκριμένου πράγματος που αποτελεί αντικείμενο πωλήσεως, στις παροχές είδους δεν υπήρχε. Και όπως ελέχθη και από πλευράς Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου χθες της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Παυλόπουλου, μπορεί νομολογιακά να είχαν τηρήσει τέτοια στάση τα δικαστήρια και να είχαν βρεθεί προ του νομοθέτη, αλλά απεδείχθη στη διαδρομή του χρόνου ότι δεν απετόλμησαν εφαρμοζομένων άλλων γενικότερων διατάξεων ερμηνευτικά να προσεγγίσουν αυτό το πρόβλημα και να πουν ότι στην περίπτωση που υπάρχει διάθεση από πλευράς αγοραστή, να πάρει διορθούμενο, αποκαθιστάμενο, το πράγμα στην κατάσταση που πρέπει. Ότι μπορεί να ζητήσει την εκπλήρωση της παροχής, ότι αυτό μπορεί να επισυμβεί. Αυτό,

λοιπόν, το αυτόνοτο δεν μπορούσε ερμηνευτικά να το προσεγγίσει η νομολογία και είναι ορθή η παρέμβαση αυτή του νομοθέτη από πλευράς σώρευσης -και άλλου δηλαδή δικαιώματος- τα ήδη υπάρχοντα, τα οποία ενισχύουν το κατά κανόνα αδύναμο σε μια σύμβαση συμβαλλόμενο μέρος, που είναι ο αγοραστής.

Και βεβαίως είναι πολύ θετική η νομοθετική παρέμβαση που γίνεται με το άρθρο 535. Και ακούστηκε από συναδέλφους χθες στην Αίθουσα της Βουλής. Και διερμηνεύω ότι η απάντηση σε αυτές τις δίκαιες επικλήσεις είναι ότι πράγματι οι προϋποθέσεις του άρθρου 535 δίνουν απάντηση σε αυτό το ερμηνευτικό πρόβλημα, τότε θεωρείται ένα πράγμα ότι δεν έχει τις συνομολογημένες ιδιότητες ή έχει πραγματικό ελάττωμα. Η ερμηνευτική παρέμβαση που γίνεται με το άρθρο 535 είναι πάρα πολύ σημαντική.

Μάλιστα θα σας έλεγα ότι δεν είναι σε πλήρη εναρμόνιση με την οδηγία. Αυτό δεν το προσεγγίζω αρνητικά, το προσεγγίζω θετικά. Δηλαδή υπερβαίνει ο δικός μας νομοθέτης σήμερα, από πλευράς ενίσχυσης του αγοραστή, αυτό το οποίο επιβάλλει η οδηγία. Και είχε μία προσέγγιση με θετικό τρόπο στο ζήτημα των ερμηνευτικών κριτηρίων, ελλείψεως δηλαδή συνομολογημένων ιδιοτήτων ή πραγματικών ελαττωμάτων. Έρχεται αρνητικά, με πιο σαφή τρόπο ο νομοθέτης με το άρθρο 535 και ορίζει τους όρους ελλείψεως στα πλαίσια της ανταπόκρισης της σύμβασης. Και ορίζει κατά τέτοιο τρόπο που εμείς οι νομικοί ξέρουμε ότι αυτό δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά αντιστροφή του βάρους της απόδειξης σε μία περίπτωση που υπάρχει διαφωνία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Δεν μπορεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία ούτε σ' αυτήν τη νομοθετική προσέγγιση να έχει αντίθετη άποψη.

Δεν μπορεί να έχει αντίθετη άποψη και στις προθεσμίες ασκήσεως συγκεκριμένων δικαιωμάτων, σε αυτήν την επιμήκυνση προθεσμιών που καταφανέστατα προκύπτει ότι ωφελεί τον αγοραστή.

Βέβαια, αξίζει να σημειωθεί -με βάση και την εισήγηση της επιστημονικής επιτροπής- για αποφυγή στο μέλλον δυσεπιλυτών ενδεχόμενων ερμηνευτικών προβλημάτων, αυτό που λέει η επιστημονική επιτροπή: Επειδή η αναστροφή -εδώ αποκαλούμενη πλέον ενιαία υπαναχώρηση- είναι δικαίωμα διαπλαστικό, υπόκειται σε αποσβεστική προθεσμία. Μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία πρέπει να ασκηθεί. Και όταν υποθέσεις σχετικά με αυτό το θέμα φθάνουν στα δικαστήρια, τότε αυτοδικαίως εφαρμόζονται κάποιες διατάξεις του νόμου χωρίς να έχει σημασία η ιδιωτική βούληση των συμβαλλομένων μερών. Ενώ η επιμήκυνση των προθεσμιών, όπως αποκαλούνται στο άρθρο 554, παραγραφής δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά όταν διαμορφώνεται διαφωνία μεταξύ συμβαλλομένων μερών η παραγραφή είναι μία ένσταση υποβαλλόμενη από αυτόν ο οποίος θεωρεί ότι τον ωφελεί όταν την ασκεί. Επομένως ένσταση υποβαλλόμενη παρά συμβαλλομένου μέρους και αναστροφή της πωλήσεως, υπαναχώρηση ως διαπλαστικό δικαίωμα ασκούμενη εντός συγκεκριμένης προθεσμίας.

Αυτό το ερμηνευτικό ζήτημα από νομοτεχνικής πλευράς χρειάζεται να προσεγγιστεί από την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Εν πάση περιπτώσει θα έλεγα ότι ο προβληματισμός, ο εκφραζόμενος σήμερα στη Βουλή, μπορεί να διευκολύνει αύριο, μεθαύριο τον ερμηνευτή, εφαρμοστή του δικαίου προς αποφυγή αυτών των προβλημάτων με την έννοια ότι άνευ προσηλώσεως -λέμε εμείς στα νομικά- στις λέξεις, η ερμηνεία δηλώσεως βουλήσεως γίνεται και δι' αναζήτησε των πραγματικών προθέσεων των συμβαλλομένων μερών, αλλά και της σκοπιμότητας στην οποία αποσκοπεί, προσπαθεί δηλαδή να προσεγγίσει ένας συγκεκριμένος νόμος. Και η σκοπιμότητα, αυτή η ερμηνεία, όπως λέμε εμείς, στα νομικά η τεολογική προκύπτει και από τις συζητήσεις που γίνονται στα πλαίσια της Βουλής.

Δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να είναι αντίθετη στις συγκεκριμένες απαλλακτικές ρήτρες που τώρα, παρά το ότι στη διαδρομή του χρόνου νομολογιακά κάποια ζητήματα ελύνοντο, φέρει και προσθήκες και διευκολύνει τον εφαρμοστή του Δικαί-

ου, τα συμβαλλόμενα μέρη καθώς και τις συναλλαγές. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να είμαστε αντίθετοι με την έννοια ότι και απαγορεύει στους βοηθούς εκπλήρωσης και στους προστιθέμενους - δηλαδή βοηθητικά πρόσωπα στις πολυπρόσωπες σήμερα, πολυσύνθετες συναλλαγές- αποκλείει δηλαδή την ύπαρξη απαλλακτικών ρητρών για δόλο και βαρεία αμέλεια των συγκεκριμένων προσώπων, αλλά και ερμηνευτικά, όπως σας είπα, παρά το ότι επελύετο κατά καιρούς το θέμα, έρχεται ρητά τώρα ο νομοθέτης να προσθέσει δύο συγκεκριμένες απαλλακτικές ρήτρες: Την απαγόρευση, δηλαδή, ρήτρας η οποία δεν προήλθε από ατομική διαπραγμάτευση και την απαγόρευση απαλλακτικής ρήτρας που αφορά προσβολή δικαιωμάτων απορροετών από την προσωπικότητα.

Δεν μπορεί βέβαια η Νέα Δημοκρατία να είναι αντίθετη στο άρθρο 3, διά του οποίου επέρχονται κάποιες μεταβολές στο ν. 2251/94 για την προστασία του καταναλωτή. Βέβαια επ' ευκαιρία συζητήσεως του συγκεκριμένου νομοσχεδίου έγινε η επισημάνση της Νέας Δημοκρατίας ότι και τότε θα μπορούσε να αποφευχθεί η ρύθμιση τέτοιων ζητημάτων δι' αυτοτελούς νομοθετήματος. Διότι εκείνο το οποίο είναι πολύ θετικό νομοτεχνικά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και επισημάνθηκε εξαρχής από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι αυτές οι παρεμβάσεις, που αφορούν κώδικα, ενσωματώνονται σ' αυτόν αυτήν τη στιγμή σε εκπλήρωση της συγκεκριμένης οδηγίας και δεν αποτελούν αντικείμενο, ως συνήθως, αυτοτελούς νομοθετήματος ή τροποποιητικού υπάρχοντος με συναφές περιεχόμενο νομοθετήματος.

Όσον αφορά το δεύτερο κεφάλαιο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που αφορά ρυθμίσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το σκεπτικό του νόμου, στον οποίο γίνονται διορθωτικά οι παρεμβάσεις, ήταν ότι θεσμοθετούνται κάποιες διαδικασίες για να επιταχυνθεί η απονομή της δικαιοσύνης κυρίως στα πολυμελή πρωτοδικεία. Γνωρίζουμε εμείς, οι εις την πράξη ζήσαντες την εφαρμογή του δικαίου, τι σήμαινε η μη έκδοση απόφασης σε μία συζήτηση.

Θα επωφεληθώ να πω ότι η ταχύτητα και η ευθυκρισία είναι συστατικά και θεμελιώδη στοιχεία απονομής της δικαιοσύνης. Και όταν η ταχύτητα υπάρχει εις βάρος της ευθυκρισίας, έχουμε κακοδικία. Όταν υπάρχει ευθυκρισία εις βάρος της ταχύτητας, έχουμε αρνησιδικία. Είτε το ένα συμβαίνει είτε το άλλο σημαίνει υπόσκαψη του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, σημαίνει διαχρονικά κοινωνική αναστάτωση, μη αξιοπιστία του δικαικού συστήματος που είναι υπόβαθρο ευρύθμου λειτουργίας της δημοκρατίας μας.

Σ' αυτό το ζήτημα λοιπόν διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία επιδεικνύει ιδιαίτερη ευαισθησία και κυρίως για διατάξεις που αφορούν ζητήματα εφαρμογής του δικαίου, οι οποίες, όταν έρχονται, για να διευκολύνουν αυτήν την εφαρμογή, όταν είναι αποστασματοειδείς και δεν αφορούν τον πυρήνα του προβλήματος με την έννοια της ολοκληρωτικής αντιμετώπισης, η Νέα Δημοκρατία δικαιολογημένα ασκεί την αντιπολίτευσή της. Αυτό έκανε και στο ν. 2915/200 και αξίζει τον κόπο να το επαναλάβω με την έννοια ότι, αν μη τι άλλο, παρ' ό,τι κωδικοποίησε ένα πρόβλημα το οποίο ήθελε να επιλύσει και έπρεπε να έχει διάλογο με τους εμπλεκόμενους φορείς και κυρίως με τους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας, δεν το έπραξε. Τότε λέγαμε ότι εξ αυτής της ελλείψεως του διαλόγου θα προκύψουν προβλήματα, τα οποία ήταν πανθομολογούμενα προβλήματα ελλειπών στελέχωσης του υπηρεσίου και υλικοτεχνικής υποδομής.

Θα σας έλεγα παίρνοντας ως αφορμή αυτό που είπα χθες ο αξιότιμος Υπουργός της Δικαιοσύνης ότι γίνονται κάποιες παρεμβάσεις αυτήν τη στιγμή σε επίπεδο πρακτικό, για να υπάρξει εύρυθμη, γρήγορη και σε χρόνο συγκεκριμένο -όχι βράδυ- λειτουργία των δικαστηρίων των Αθηνών, ότι υπάρχει επιθυμία άμεσης καλύψεως και των κενών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων αλλά και των δικαστών. Οφείλω όμως, για να βοηθήσω τη συζήτηση, να επισημάνω ότι οι συγκεκριμένες προβλεπόμενες θέσεις και σε επίπεδο υπαλληλικού προσωπικού και σε επίπεδο προσωπικών δικαστών όχι μόνο για το Πρωτοδικείο της Αθήνας αλλά για όλα τα πρωτοδικεία της χώρας είναι επί τη βάσει κανονισμών εσωτερικής λειτουργίας των δικαστη-

ρίων υπαρχόντων από πολλών ετών πριν. Αυτό σημαίνει ότι άλλα ήταν τα δεδομένα διαμόρφωσης τότε αυτών των συγκεκριμένων κανονισμών, κυρίως με την έννοια ότι οι ανάγκες τότε παροχής δικαστικής συνδρομής ήταν άλλως διάφορες.

Επομένως πέραν της κατ' αρχήν θετικής προσέγγισης επιλύσεως αυτού του προβλήματος στα δικαστήρια των Αθηνών, που έχουν και τον κύριο όγκο των υποθέσεων, θα πρέπει να επισημανθεί αυτή η επιβαλλόμενη αναδιάρθρωση συγκεκριμένων θέσεων όχι μόνο για το Πρωτοδικείο Αθηνών αλλά για όλα τα πρωτοδικεία της χώρας, η ανάγκη διόρθωσης ή τροποποίησης των συγκεκριμένων κανονισμών, διότι το προσωπικό, το έμπυχο δυναμικό είναι απαραίτητος παράγων ορθής απονομής δικαιοσύνης.

Από πλευράς ουσίας αυτών των συγκεκριμένων ρυθμίσεων είπαμε και το επισημάναμε ιδιαίτερα και το λένε και οι δικηγόροι της χώρας διαμέσου αποφάσεως της ολομελείας των ότι συναινούν σε αυτές τις ρυθμίσεις όχι διότι το αρχικό τους σκεπτικό-συλλογιστική ήταν ότι γενομένων τέτοιων ρυθμίσεων επιλύονται τα προβλήματα αλλά επί τη βάσει ενός κακού υφιστάμενου προ ενός έτους διαμορφωθέντος πλαισίου, που αυτές οι παρεμβάσεις δημιουργούν λιγότερο κακό. Με αυτήν την έννοια και εμείς ως Νέα Δημοκρατία συναινούμε σε αυτές τις βελτιωτικές ρυθμίσεις διότι εξ επ' αρχής ήμασταν αντίθετοι στο ανεδαφικό και ανεφάρμοστο αυτών των ρυθμίσεων που εγένοντο διά του ν. 2915/2001.

Και επιτρέψτε μου την ελεγκτική επισημάνσή μου για το άρθρο 10. Στο άρθρο 10 η Νέα Δημοκρατία έχει διάφορη άποψη. Θα το καταψηφίσει διότι θεωρεί ότι η θεσμοθέτηση και αυτό το είπαμε και στην αρχική συζήτηση, στη συζήτηση του ν.2915/2001. Η Νέα Δημοκρατία διαφωνεί με αυτόν το θεσμοθετούμενο από τριμελές συμβούλιο αρεοπαγιτών προέλεγχου αναιρέσεων απαραδέκτων ή προδηλών αβασίμων. Δεν χρειάζεται να υπάρχει καν αυτός ο προέλεγχος. Σκεφθείτε ότι υπάρχουν αυτές τις διαδικασίες για τον οιονδήποτε διάδικο επιθυμούν να συνεχίσει ήδη δημιουργεί πέραν των εξόδων και ένα πρόσθετο πρόβλημα καθυστέρησης εκδίκασης της υπόθεσης. Εμείς διαφωνούμε σε αυτό και κυρίως επισημαίνουμε και τις απόψεις της Επιστημονικής Επιτροπής. Διότι παρά την ευνοϊκή κατ' αρχήν σε σχέση με το προϋπάρχον πλαίσιο παρέμβαση της διασφάλισης, δηλαδή του πλάσματος της μη ασκήσεως όταν απορρίπτεται από το δικαστικό συμβούλιο η αναίρεση και όχι πρόσδοσης ισχύος δεδικασμένου, μπορεί να προκύψουν προβλήματα σε περίπτωση μη επίδοσης από πλευράς διαδίκων μίας εκδοθείσας τελεσιδικίας αποφάσεως στα πλαίσια της προθεσμίας της τριετούς που υπάρχει στην περίπτωση που δεν επιδίδονται αυτές οι αποφάσεις. Το λέω αυτό έστω και για αποφυγή νομολογιακών στο μέλλον διακυμάνσεων, με την έννοια ότι τα Πρακτικά της Βουλής, οι προβληματισμοί που εκφράζονται εδώ μπορούν να δώσουν στον εφαρμοστή του δικαίου -αν δεν μπορούσαμε μία νομοτεχνική παρέμβαση- λύση σε αυτό το ζήτημα ότι η άποψη του νομοθέτη δεν είναι μη θεωρούμενης ως ασκούμενης μιας τέτοιας ασκήσεως αναίρεσεως. Δεν είναι η επιθυμία του νομοθέτη μέσα σε αυτό το τριετές διάστημα να ασκείται και άλλη αίτηση αναίρεσεως. Αυτό το λέω διορθωτικά στα πλαίσια δεδομένου όντως ότι θα υπάρξει αυτή η ρύθμιση. Διότι άλλως αν γίνει δεκτή η άποψη της Νέας Δημοκρατίας δεν έχουν καμία σημασία όλα αυτά, δεν θα υπάρξει καν η θεσμοθέτηση του τριμελούς συμβουλίου για το οποίο και για άλλη μια φορά εμείς επισημαίνουμε ότι έχουμε αντίθετη άποψη για τη θεσμοθέτησή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Σκυλλάκος εκ μέρους του Κ.Κ.Ε. έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Συμφωνούμε με το πρώτο κεφάλαιο, ίσως βοηθήσει λίγο στην προστασία του καταναλωτή, του αγοραστή. Αλλά όσο δεν παίρνονται συνολικότερα μέτρα για την παραπλανητική διαφήμιση και δεν υπάρχουν οι μηχανισμοί ελέγχου εκείνοι που πρέπει σε σχέση με τους πωλητές που πωλούν μαζικά είδη πλατιάς κατανάλωσης και τους αφήνουμε ασύδουτους στο όνομα της ελευθερίας της αγοράς -διότι αυτό συμβαίνει σήμερα- και τέτοια θετικά μέτρα δεν θα έχουν ουσιαστικό αποτέλεσμα. Ελάχιστοι είναι εκείνοι οι οποίοι θα διεκδική-

σουν το δίκιο τους, πολύ περισσότερο ότι όσο ακριβαίνει και η απονομή της δικαιοσύνης τόσο τα λαϊκά στρώματα θα αποφεύγουν να λύνουν τα ζητήματα μέσω του δικαστηρίου.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα, να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι η θέση μας για την εξώδικη επίλυση των διαφορών. Καλό θα ήταν εξωδίκως να λύνονται οι διαφορές. Δεν χρειαζόταν τέτοιο νομοθέτημα. Κανονικά θα έπρεπε να γίνεται προσπάθεια είτε το έλεγε ο νόμος είτε δεν το έλεγε για εξώδικη λύση της διαφοράς και υπάρχουν πολλοί δικηγόροι οι οποίοι κάνουν αυτές τις προσπάθειες και λύνονται αρκετές υποθέσεις ανεξάρτητα του τι λέει ο νόμος. Έτσι συνέβαινε και πριν από το νόμο. Εμείς θεωρήσαμε ότι είναι περιττή η ρύθμιση αυτή τότε που καθιερώθηκε. Μετά φανών και λαμπαδών ο Υπουργός έλεγε ότι είναι μεγάλο το βήμα το οποίο γίνεται. Αποτέλεσμα μηδέν. Έρχεστε να κάνετε μία τροποποίηση, δεν θα διορθωθεί η κατάσταση.

Και εδώ θα πρέπει να επισημάνω ότι δεν πρέπει να φορτώνετε τα βάρη στον κόσμο. Είναι συστηματική τοποθέτηση του ΠΑΣΟΚ όταν στριμώχνεται να φορτώνει τα βάρη στους πολίτες. Αυτό κάνει κι εδώ, ότι φταίνει και αυτοί οι οποίοι δεν λύνουν εξωδικαστικά τις υποθέσεις και δεν φταίνει το νομοθέτημα. Μα η Κυβέρνηση εκτιμά το επίπεδο κοινωνικής συνείδησης, τις συνήθειες των ανθρώπων, τις προκαταλήψεις, τις λογικές που υπάρχουν. Και όχι επειδή αποτύχατε, φταίνει οι δικηγόροι ή φταίνει οι πελάτες.

Και την ίδια λογική βλέπω και στις άλλες διατάξεις. Ποια είναι αυτή; Ότι φωνάζουμε όταν δεν υπάρχει συναίνεση και όταν υπάρχει συναίνεση, τότε πάλι δεν μας αρέσει. Και εννοούσατε τους δικηγορικούς συλλόγους, στους οποίους βάλατε το μαχαίρι στο λαμό. Τους είπατε ότι θα περάσει το νομοσχέδιο, το οποίο το περάσατε διά πυρός και σιδήρου παρά τις αντιδράσεις. Μιλάω για τα υπόλοιπα άρθρα που αφορούν στην κατάργηση της προδικαστικής. Και αφού δείξατε με τη δύναμη του κράτους, με την επιμονή της Κυβέρνησης ότι δεν κάνετε πίσω παρά τις αποχές, παρά τις αντιδράσεις, τώρα εξαγκάζονται εκ των πραγμάτων –γιατί πόσο θα συνεχιστεί η αποχή; Ένα, δύο, τρία χρόνια; και κάνουν ένα διάλογο κι εσείς λέτε ότι συναίνεση. Είναι συναίνεση κάτω από την πίεση που ασκήσατε. Είναι λοιπόν η ίδια λογική με τα προηγούμενα.

Και για να ολοκληρώσω αυτήν τη λογική θα πάω και σ' αυτό που είπατε για του δικαστές, ότι δηλαδή είναι πρόθυμοι και σας πρότειναν μάλιστα χρήματα, τα οποία δούλεψαν με τις διατηρήσεις και μπαίνουν στο κοινό ταμείο, να μπορούν με δική τους απόφαση να δίνονται για έξοδα του δικαστηρίου. Ξέρετε τι γίνεται; Επειδή το κράτος δεν πληρώνει, είτε αυτό λέγεται σχολείο είτε κάποια άλλη κοινωνική υπηρεσία, αναγκάζονται και οι γονείς στα σχολεία –κάνετε και στο Υπουργείο Παιδείας και την προωθήσατε συστηματικά σαν ΠΑΣΟΚ αυτήν τη λογική, να μη δίνετε δηλαδή τα απαραίτητα χρήματα- να μαζεύουν χρήματα. Κι έρχεστε και μας λέτε ότι «οι ίδιοι μας το πρότειναν, εμείς θα το αρνηθούμε»;

Εξαναγκάζετε τον κόσμο, επειδή εφαρμόζετε πολιτικές λιτότητας. Και λέτε ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν λειτουργεί το air condition το καλοκαίρι και περιμένουν επί τρία χρόνια. Αν έρθετε σε ορισμένα δικαστήρια, θα δείτε πώς λειτουργούν. Και οι δικαστές δεν μπορούν να δουλέψουν έτσι. Και λένε: «Τουλάχιστον ορισμένα χρήματα απ' αυτά που δουλέψαμε να τα βάλουμε για να φτιάξουμε το air condition. Δεν μπορούμε να δουλέψουμε υπό αυτές τις συνθήκες».

Εμείς απορρίπτουμε αυτές τις λογικές. Δεν πρόκειται περί συναίνεσης. Εμείς δεν θα μπορούμε στη λογική του να κάνουμε μεγαλύτερη ή μικρότερη βελτίωση, αν θα είναι 400 τα ευρώ ή αν θα τα κάνουμε 350. Εμείς απορρίπτουμε οποιοδήποτε αντικίνητρο οικονομικού χαρακτήρα χρησιμοποιείται, διότι αυτό οδηγεί στην ακριβότερη δικαιοσύνη, να μην μπορεί δηλαδή ο λαός να ζητήσει αναβολή, να φοβάται να προσφύγει μήπως επιμεριστούν τα έξοδα και να μη φτάνει στον Άρειο Πάγο λόγω των υπερόγκων ποσών, που αναγκάζεστε να τα μειώσετε για να χρυσώσετε το χάπι και να σταματήσει η αποχή των δικηγόρων. Αυτό κάνετε.

Και δεν συμφωνώ και με τη Νέα Δημοκρατία, η οποία περιορίζει την αντίθεσή της μόνο στο ζήτημα του τριμελούς συμβου-

λίου. Υπάρχουν μια σειρά από τέτοια αντικίνητρα και σ' αυτόν το νόμο και σε μια σειρά άλλους νόμους. Όταν και αν γίνετε κυβέρνηση και εφαρμόσετε την ίδια διαδικασία, να αποφεύγουμε δηλαδή τις πολλές δίκες με το ίδιο προσωπικό που υπάρχει σήμερα και με τα ίδια χρήματα που δίνονται και με τεχνητούς τρόπους να προσπαθούμε να μειώσουμε τη δικαστική ύλη και να μειωθεί έτσι το αντικείμενο, τότε πάμε σε χειροτέρευση της ποιότητας της δικαιοσύνης. Γι' αυτό δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο. Βεβαίως το έχετε ψηφίσει και επί της αρχής και όταν ψηφίζόταν το νομοσχέδιο παρά τις πολλές αντιδράσεις που υπήρχαν και από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας εκείνη την περίοδο. Η λογική όμως της λιτότητας για τις κοινωνικές υπηρεσίες, για λιγότερο κοινωνικό κράτος, ανήκει και στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία.

Τέλος, επειδή δεν μπόρεσα χτες να δευτερολογήσω, θα επισημάνω ξανά ότι το πώς θα λειτουργήσει το σύστημα, πόσους δικαστές έχουμε, πόσους δικαστικούς υπαλλήλους έχουμε, πόσες αίθουσες, εάν το συγκρίνετε με το τι γινόταν πριν από τρία χρόνια, βεβαίως και έχετε κάνει βήματα. Και οργανικές θέσεις δημιουργήσατε και εξακόσιους υπαλλήλους πήρατε και υπάρχουν κάποιες αίθουσες. Βρίσκετε κάποιες μεσοβέζικες λύσεις. Δεν το αρνούμαστε αυτό. Όμως η σύγκριση δεν μπορεί να γίνεται με το τι συνέβαινε πριν από πέντε χρόνια, αλλά με το ποιος είναι οι ανάγκες σήμερα συνολικά για σωστή λειτουργία της δικαιοσύνης και για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτό το σύστημα με την κατάργηση της προδικαστικής. Έτσι πρέπει να γίνονται οι συγκρίσεις για να πούμε ότι λύθηκαν τα προβλήματα.

Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊνονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω ορισμένες πολύ σύντομες παρατηρήσεις επί των άρθρων. Διευκρινίζω και πάλι ότι σε ό,τι αφορά το πρώτο κεφάλαιο, ψηφίζουμε το σύνολο των ρυθμίσεων, γιατί θεωρούμε ότι βαίνουν προς την ορθή κατεύθυνση που αφορά όχι μόνο την προστασία του αγοραστή αλλά γενικότερα το επίπεδο των συναλλαγών, όπως αυτό απαιτείται να διαμορφώνεται στο πλαίσιο ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου.

Τονίζω δε προς την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης πως δεν είναι μόνον οι διατάξεις αυτές προσαρμόζονται στις ρυθμίσεις του κοινοτικού δικαίου, αλλά, το ξαναλέω –ίσως αυτό να βοηθήσει στην ερμηνεία των σχετικών διατάξεων, γιατί πλέον έτσι πρέπει να ερμηνεύονται- και στις επιταγές του άρθρου 25 του Συντάγματος όπως αυτό αναθεωρήθηκε.

Στο σημείο αυτό θα κάνω τέσσερις σύντομες παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά στο θέμα των γενικών ρητρών. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι το συντομότερο δυνατόν είναι ανάγκη η ίδια η επιτροπή, με την αυτή ή κάπως διαφοροποιημένη σύνθεση, ανάλογα με το πώς τα μέλη μπορούν να εργασθούν από εδώ και στο εξής, να επεξεργασθεί τις μεταβολές οι οποίες θα πρέπει να επέλθουν σε βασικές ρυθμίσεις του γενικού μέρους του ενοχικού δικαίου. Πρέπει να ξαναδούμε και πάλι τις γενικές ρήτρες του γενικού μέρους του ενοχικού δικαίου.

Αναφέρομαι ιδίως –αυτή είναι η δεύτερη παρατήρησή μου- στις διατάξεις των άρθρων 200 και 288 του Αστικού Κώδικα. Υπό το φως των ρυθμίσεων των άρθρων 534 έως 537 και 540 έως 561 πλέον του Αστικού Κώδικα, πρέπει να αλλάξει τουλάχιστον η διατύπωση σε ό,τι αφορά βασικές γενικές ρήτρες. Επαναλαμβάνω ότι αναφέρομαι κυρίως στα άρθρα 200 και 288 του Αστικού Κώδικα.

Η τρίτη μου παρατήρηση είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει, τουλάχιστον αφού δεν μπορεί να γίνει αλλαγή στο γράμμα της σχετικής διάταξης, δέσμευση από τη δική σας πλευρά, κύριε Υπουργέ, ως προς το ότι στο άρθρο 1, που αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 554 του Αστικού Κώδικα, η παραγραφή για την υπαναχώρηση –που, όπως είπαμε και χτες, είναι διαπλαστικό δικαίωμα- ουσιαστικά είναι αποσβεστική προθεσμία. Άρα, πρέπει να υπάρξει δήλωσή σας για τα Πρακτικά, ότι στο άρθρο 554, όπου μιλάμε για υπαναχώρηση, η παραγραφή των

δύο ετών ή πέντε ετών αντιστοίχως, ανάλογα εάν μιλάμε για κινητά ή ακίνητα πράγματα, είναι αποσβεστική προθεσμία.

Η τέταρτη παρατήρηση την οποία έχω να κάνω, ομολογώ ότι μου δημιουργεί μια απορία. Είναι η πρώτη φορά που το βλέπω. Σε τι εξυπηρετεί το άρθρο 4; Στο άρθρο 4 λέτε κάτι το οποίο ομολογώ ότι με ξενίζει. Λέτε ότι το σύνολο των διατάξεων αυτού του κεφαλαίου έρχεται να προσαρμόσει τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα στην κοινοτική οδηγία.

Κύριε Υπουργέ, σας διαβεβαιώ ότι είναι περιττό. Αυτό μπορούσατε να το πείτε και το λέτε στην εισηγητική έκθεση ορθώς. Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ σε ένα νομοσχέδιο να βάλουμε κάτι τέτοιο. Παρακαλώ πολύ να φύγει, γιατί θα δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα από εδώ και στο εξής ερμηνευτικά, πέραν του ότι –το ξανατονίζω– δεν είναι μόνο η προσαρμογή προς το κοινοτικό δίκαιο. Έχουμε σχετική διάταξη του Συντάγματος και είναι κρίμα να μην την αξιοποιήσουμε, όπως προέκυψε ομόφωνα, μετά την αναθεώρηση. Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να αποσύρετε το άρθρο 4 και να γίνει μια αναρίθμηση των σχετικών διατάξεων. Αλλιώς κάθε φορά που φέρνεται ένα νομοσχέδιο το οποίο προσαρμόζει τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, πρέπει να το βάζετε μέσα. Και, μάλιστα, να προσδιορίζετε και σε ποια έκταση έχει η σχετική διάταξη προσαρμοστεί στις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Αυτά σε ό,τι αφορά στο πρώτο κεφάλαιο.

Πολύ σύντομα θα έρχομαι και στο δεύτερο κεφάλαιο. Ξαναλέω ότι το «ναι» που λέει εκεί η Νέα Δημοκρατία, είναι αναγκαστικό, είναι επειδή δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Ο ν. 2915/2001 όπως έγινε πρόχειρα και βιαστικά έχει πολλά κενά. Εάν δεν υπάρξουν ορισμένες ρυθμίσεις και προσαρμογές τώρα, δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει σωστά η δικαστηριακή μας πρακτική.

Κάτω, λοιπόν, από αυτές τις προϋποθέσεις λέμε το «ναι», επειδή ενός κακού μύρια έπονται και επειδή –όπως είπα και χτες– οι παλιές αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές.

Θα πρέπει, όμως, κύριε Υπουργέ, κάποτε να αντιληφθεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης ότι δεν είναι δυνατόν σε μείζονα θέματα κωδίκων να νομοθετούμε με αυτόν τον τρόπο. Κάποτε –και έχει τη σημασία του αυτό– τους κώδικες τους αγγίζαμε σε ό,τι αφορά την αλλαγή τους με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή. Σκεφτείτε πόσο χρειάστηκε στην αρχή ο Αστικός Κώδικας και ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, για να αλλάξουν. Πέρασαν χρόνια και φθάσαμε στο σημείο, ειδικά για το 2915/2001, να έχουμε από την ημέρα που ψηφίστηκε ως τώρα με τη μία ή με την άλλη μορφή κάπου δέκα τροποποιήσεις των σχετικών διατάξεων. Είναι δυνατόν σε ενάμιση χρόνο –και λιγότερο– να έχουμε τόσες πολλές μεταβολές του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας;

Επιτέλους, οι κώδικες είναι σημαντικά κείμενα, η ενότητα των οποίων δεν μπορεί να θίγεται για «ψύλλου πήδημα». Πρέπει να τις μελετά το Υπουργείο, δεν μπορεί να φθάνουμε εδώ. Άρα λοιπόν λέμε «ναι» σε ό,τι αφορά και το δεύτερο κεφάλαιο, αλλά για τους λόγους που εξήγησα προηγουμένως. Με την επιφύλαξη βεβαίως ότι δεν ψηφίζουμε το άρθρο 10. Πρέπει να αντιληφθείτε γιατί και θα το δείτε στην πράξη.

Κύριε Υπουργέ, θα δείτε ότι σε τελική ανάλυση, παρά την απόφαση του τριμελούς συμβουλίου, όλοι οι διάδικοι, ή στη συντριπτική τους πλειοψηφία, θα φέρνουν το θέμα ενώπιον του Τμήματος. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι θα επιλαμβάνεται το Τριμελές Συμβούλιο, θα επιλαμβάνεται και το Τμήμα. Δηλαδή θα γίνεται βαρύτερη η διαδικασία. Αντί να ελαφρύνεται η διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου, θα γίνεται βαρύτερη. Γιατί οι δικαστές θα επιλαμβάνονται δύο φορές. Και μη μου πείτε ότι τη δεύτερη φορά δεν θα επιλαμβάνονται επειδή επελήφθη την πρώτη φορά το Τριμελές Συμβούλιο. Γιατί, αν ο Άρειος Πάγος θέλει να κάνει καλά τη δουλειά του, δεν μπορεί να δεσμεύεται από την απόφαση που έβγαλε το Τριμελές Συμβούλιο. Άρα με την ίδια προσοχή και την ίδια σοβαρότητα θα πρέπει να το ερευνά για δεύτερη φορά.

Τι νομίζετε ότι κερδίζετε με την περίπτωση αυτή; Τίποτα απολύτως δεν κερδίζετε. Θα δείτε ότι γίνεται πολύ πιο γραφειοκρατική η διαδικασία από ό,τι είναι σήμερα. Πέραν του ότι, έτσι όπως το λέτε, είναι σαν να εννοείτε ότι σε ορισμένα θέματα μπορούμε να παρακάμψουμε τη διαδικασία ενώπιον του Αρείου

Πάγου, ενώ είναι γνωστό ότι μπορεί να προκύπτουν και από μικρής σημασίας υποθέσεις πολλά και μεγάλα νομολογιακά ζητήματα που αφορούν θέματα αρχής ως προς την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων.

Τέλος, εν κατακλείδι, θα ήθελα να υπάρξει μία απάντηση από την πλευρά σας εάν και κατά πόσο αποδέχεσθε σαν δέσμευση από τώρα –ασχέτως του πότε θα πραγματοποιήσει μια τέτοια δέσμευση η Κυβέρνηση– ότι θα πρέπει στα βασικά νομοθετήματα των κωδίκων να υπάρχει Διарκή Επιτροπή με θητεία για το καθένα. Παραδείγματος χάρι να υπάρχει μία επιτροπή που να έχει διετή θητεία και μέσα σε αυτή να μπορεί να συνεδριάζει διαρκώς. Και να προτείνει στο Υπουργείο συγκεκριμένες μεταβολές, αν αυτό χρειάζεται, για να μη νισιτάται ad hoc κάθε φορά και να έχει πολύ λίγο χρόνο.

Δεύτερον, τι θα γίνει με όλη αυτήν την προσπάθεια για την ύπαρξη μιας Επιτροπής Κωδικοποίησης της Νομοθεσίας; Να συσταθεί τώρα η Επιτροπή αυτή. Να επιχειρήσει να κωδικοποιήσει τη νομοθεσία στο σύνολό της. Είναι κρίμα η νομοθεσία μας να μην κωδικοποιείται στο σύνολό της. Είναι δαιδαλώδης και δημιουργεί τεράστια προβλήματα στην ενότητα του δικαίου και στην ενότητα της έννομης τάξης. Πιστεύω ότι είναι μια μεγάλη ευκαιρία. Έχετε τη συναίνεση σχεδόν όλης της Βουλής να επιχειρήσετε μια τέτοια τομή. Το είχαμε ζητήσει και κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος, αλλά δεν το αποδεχθήκατε. Έστω και σε νομοθετικό επίπεδο είναι ανάγκη να υπάρξει αυτή η Επιτροπή, είναι ανάγκη να λειτουργήσει.

Έχετε ως πρότυπο πολλές επιτροπές του εξωτερικού. Η πιο πρόσφατη, που απέδωσε και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, ήταν εκείνη που δημιουργήθηκε στη Γαλλία υπό την ηγεσία του παλιού προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας Γκυ Μπρεμπάν. Έχετε νομίζω ένα πρότυπο προς την κατεύθυνση αυτή που προσδιάζει τη δική μας δικαστηριακή πρακτική επειδή, και εδώ έχουμε δύο είδη δικαιοσύνης, έχουμε δηλαδή την πολιτική δικαιοσύνη και τη διοικητική δικαιοσύνη. Έχετε λοιπόν σαν πρότυπο και σαν οδηγό τη γαλλική εμπειρία στο σημείο αυτό. Νομίζω ότι είναι μία μεγάλη ευκαιρία να επιχειρήσουμε την ύπαρξη μιας τέτοιας επιτροπής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Φίλιππος Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες πολύ σύντομες παρατηρήσεις, απαντήσεις και επισημάνσεις σε αυτά που ειπώθηκαν από τους κυρίους συναδέλφους. Κατ' αρχάς σε ό,τι αφορά την επανάληψη της επισήμανσης από τον κ. Τσιπλάκη ότι κακώς δεν προχωρήσαμε με αυτό το νομοσχέδιο σε μια ευρύτερη παρέμβαση στο γενικό ενοχικό δίκαιο ενώ–αυτό κατάλαβα τουλάχιστον εγώ– η οδηγία μας ωθούσε προς τα εκεί. Θα ήθελα να πω ότι αυτό δεν είναι ακριβές. Δηλαδή δεν είναι η έλλειψη χρόνου, ο ασφυκτικός χρόνος με δεδομένο ότι θα έπρεπε να προσαρμόσουμε το δίκαιο της πώλησης με βάση την οδηγία αυτή. Δεν ήταν αυτός ο λόγος για το ότι δεν επιχειρήθηκε μια ευρύτερη παρέμβαση. Η οδηγία πρώτα απ' όλα είχε ως πεδίο εφαρμογής αποκλειστικά την πώληση καταναλωτικών αγαθών, δηλαδή μια υποκατηγορία της πώλησης του πράγματος που εμείς εδώ διαπραγματευόμαστε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο. Επομένως πολύ περισσότερο δεν επιβάλλει η οδηγία οποιαδήποτε επέμβαση στο γενικό ενοχικό δίκαιο.

Εδώ έγινε μια ευρύτερη επέμβαση στο σχετικό κεφάλαιο του Αστικού Κώδικα, δηλαδή, ευρύτερη σε σχέση με το τι μας επέβαλε η προσαρμογή του στην οδηγία. Αναμφίβολα βέβαια, οι εξελίξεις στο δίκαιο της πώλησης θα μπορούσαν να εμπνεύσουν –και βέβαιος ότι θα εμπνεύσουν στον ορίζοντα του χρόνου– αλλαγές και στο γενικό ενοχικό. Αυτό όμως, δεν μπορεί να αφορά τα θέματα για τα οποία σήμερα έγινε συζήτηση.

Εκτιμώ ότι ο νομικός κόσμος της χώρας θα προβληματιστεί για τα θεμελιώδη ζητήματα που μπορεί να θεθούν και όταν αποκρυσταλλωθεί στη νομική συνείδηση και στην επιστημονική κοινότητα μια νέα προσέγγιση σε ζητήματα γενικού ενοχικού, θα είναι τότε ώριμη και γενική τροποποίηση.

Ως προς το άρθρο 554 το επισημάνετε και εσείς, κύριε Τσιπλάκη, και ο κ. Παυλόπουλος θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι δεν υπάρχει καμία ανάγκη αλλαγής νομοτεχνικά της διατύπωσης η οποία δεν είναι ακριβής αντιγραφή αλλά μια αντίστοιχη θα έλεγα της διατύπωσης του προηγούμενου, του μέχρι τώρα ισχύοντος άρθρου. Η διάταξη αυτή και με την ισχύουσα μέχρι τώρα διατύπωσή της κάνει λόγο για παραγραφή και δεν διακρίνει μεταξύ παραγραφής και αποσβεστικής προθεσμίας ως γνωστόν. Η διάκριση έχει βέβαια αξία υπό την έννοια ότι παραγράφονται οι αξιώσεις ενώ τα διαπλαστικά δικαιώματα υπόκεινται σε αποσβεστική προθεσμία. Τη διάκριση αυτή την έχει κάνει θα έλεγα σχεδόν ομόφωνα δεκτή, υπό το μέχρι τώρα ισχύον καθεστώς, και η θεωρία και η νομολογία η οποία δέχεται ότι η αποζημίωση η οποία αποτελεί αξίωση υπόκειται σε παραγραφή και ότι αντίστοιχα η αναστροφή η οποία αναπτύσσει αναπλαστική λειτουργία –και αυτή είναι η απολύτως κρατούσα άποψη– ως γνωστόν υπόκειται σε αποσβεστική προθεσμία.

Έτσι και υπό τη νέα διατύπωση του συζητούμενου νομοσχεδίου του άρθρου 554 το οποίο εξακολουθεί να κάνει λόγο για παραγραφή, δεν πρόκειται εκτιμώ να δημιουργηθεί κανένα πρόβλημα ειδικά ως προς το διαπλαστικό δικαίωμα της υπαναχώρησης, αφού η πιο πάνω παγιωμένη ερμηνεία έχει δώσει ήδη τη δέουσα λύση, τη δέουσα απάντηση.

Ο κ. Παυλόπουλος επεσήμανε ότι πιθανόν το άρθρο 4 να είναι περιττό. Το άρθρο 4 δεν υπήρχε στο αρχικό κείμενο του νομοσχεδίου, κατά τη συζήτηση στη Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, στην ΚΕΝΕ, έγινε η επισήμανση αυτή για να υπάρχει η δυνατότητα να προσφεύγουν και στο κείμενο της οδηγίας οι εφαρμοστές του δικαίου. Υπήρξε κάποια επιμονή εκ μέρους έκκριτων θα έλεγα μελών της ΚΕΝΕ και γι' αυτό αποδεχθήκαμε τη διατύπωση. Δε νομίζω ότι δημιουργεί κανένα πρόβλημα το τι έχει συμπεριληφθεί το σχετικό άρθρο 4.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις αλλαγές όταν αφορούν κώδικες και αν θέλετε και τις αλλαγές του ν. 2915 που θέσπισε αυτό το νέο σύστημα πλέον ενώπιον των πολυμελών πρωτοδικείων, με μοναδικό στόχο την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης –γιατί αυτό είναι που δικαιούται ο πολίτης και εμείς υποχρεούμεθα να το εξασφαλίσουμε– και βέβαια υψηλής ποιότητας δικαιοσύνης. Αυτός είναι ο μοναδικός στόχος του ν. 2915.

Δε θα διαφωνήσω μαζί σας ότι καλό θα είναι να αποφεύγουμε τις πολλές αλλαγές. Θέλω δε να σας πω ότι δεν είμαι ευτυχής που αναγκάζομαστε να κάνουμε αλλαγές. Αλλά από την άλλη μεριά χαίρομαι διότι οι αλλαγές αυτές είναι, όπως είπα και χθες, αποτέλεσμα ενός συστηματικού διαλόγου και με τους δικηγόρους και με τους δικαστές. Άκουσα με πολύ προσοχή τις απόψεις τους. Είναι αλήθεια ότι ο ν. 2915 είναι μια ριζοσπαστική αλλαγή στην όλη διαδικασία ενώπιον του πολυμελούς. Οι σημαντικές και μεγάλες αλλαγές δημιουργούν πολλές φορές και επιφυλάξεις στους εφαρμοστές των αλλαγών αυτών. Δηλαδή οι δικηγόροι και όλοι είχαν συνηθίσει σε διαφορετικό τρόπο με τη προδικαστική διαδικασία. Είναι αυτονόητο ότι τώρα εκ των πραγμάτων αναγκάζονται να αλλάξουν τον τρόπο της δουλειάς, τον τρόπο με τον οποίο θα ετοιμάζονται με τις προθεσμίες που πρέπει να τηρούνται. Όλα αυτά είναι καινούρια και δημιουργούσαν επιφυλάξεις.

Εγώ άκουσα μια βασική αγωνία των δικηγόρων, οι οποίοι σημειωτέον δεν διαφωνούσαν με το ν. 2915. Εδώ πρέπει να κάνω αυτήν τη διευκρίνιση. Ο δικηγορικός κόσμος της χώρας ήθελε και θέλει το νέο σύστημα, είχε συμφωνήσει με το νέο σύστημα. Είχαν θέσει βέβαια ως προϋπόθεση να εξασφαλιστούν όλες οι άλλες απαραίτητες αντικειμενικές προϋποθέσεις, δηλαδή οι αίθουσες, ο εξοπλισμός των αιθουσών, η ενίσχυση των γραμματειών με προσωπικό υψηλών προσόντων.

Όλα αυτά έχουν εξασφαλιστεί και μάλιστα τα είχα εξασφαλίσει από τον περασμένο Δεκέμβριο. Στο τέλος του περασμένου Δεκεμβρίου, πριν δηλαδή τυπικά αρχίσει να εφαρμόζεται ο ν. 2915 που είχε ψηφιστεί επί του προκατόχου μου κ. Σταθόπουλου, είχαν εξασφαλιστεί όλες αυτές οι προϋποθέσεις. Και οι προσλήψεις των υπαλλήλων –χθες αναφέρθηκα σε συγκεκριμένους αριθμούς, εξακόσιοι εβδομήντα νέοι δικαστικοί υπάλληλοι– και οι ενενήντα δύο αίθουσες σε όλα τα πρωτοδικεία της

χώρας και ο εξοπλισμός για τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών είχαν εξασφαλιστεί.

Εξακολουθούσε όμως να υπάρχει μία αγωνία. Μετά τις εκλογές, που έγιναν το Μάρτιο στους δικηγορικούς συλλόγους, είχα την ευκαιρία να συζητήσω και με τα νεοεκλεγέντα διοικητικά συμβούλια. Η αγωνία αυτή οφείλονταν κατά κύριο λόγο στο ότι οι προθεσμίες που προβλέπει ο ν. 2915 ήταν προσανατολισμένες προς την ημερομηνία κατάθεσης της αγωγής. Ενώ αντίθετα μέχρι τώρα ο δικηγορικός κόσμος είχε συνηθίσει οι προθεσμίες να είναι προσανατολισμένες προς την ημέρα της συζήτησης της υποθέσεως. Εν πολλοίς αυτό απεδέχθη. Κάναμε αυτές τις αλλαγές. Οι προθεσμίες προσανατολίζονται κατά κύριο λόγο προς την ημέρα της συζήτησης και λαμβάνουμε υπόψη και την αναγκαιότητα μιας σειράς άλλων απλοποιήσεων.

Θα επαναλάβω ότι θεωρώ ιδιαίτερα θετικό, ίσως είναι από τις λίγες φορές, που υπήρξε ομοφωνία του δικηγορικού κόσμου, του δικαστικού κόσμου και του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Από κοινού δώσαμε πριν από μερικές εβδομάδες, ως γνωστό, και τη συνέντευξη στο Πρωτοδικείο Αθηνών όπου πράγματι υπογράμμιζαν και οι δικαστές ότι το νέο σύστημα μπορεί να εφαρμοστεί πλέον υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες γιατί λύθηκε το μεγάλο πρόβλημα που επί δεκαετίες ταλαιπωρούσε δικαστές, διαδίκους, δικηγόρους, μάρτυρες, δηλαδή το πρόβλημα να συνεδριάζει απόγευμα το Πρωτοδικείο της Αθήνας. Επί δεκαετίες, λοιπόν, συνεδριάζε το πολυμελές ως γνωστό το βράδυ. Λύσαμε αυτό το πρόβλημα που φαινόταν να είναι άλυτο. Άρα θα είναι πρωινές οι συνεδριάσεις, θα υπάρχει μεγαλύτερη ευχέρεια χρόνου για την εκδίκαση των υποθέσεων από τις 9.00' μέχρι τις 15.00', 15.30'. Είναι μεγαλύτερο το χρονικό διάστημα από το διάστημα που ως τώρα διεισθότο για τις βραδινές συνεδριάσεις. Και θα υπάρχει, όπως είπα, η δυνατότητα πολύ καλύτερης προετοιμασίας των δικηγόρων καθώς και της οργάνωσης του τρόπου εργασίας των.

Όταν, λοιπόν, υπάρχει ομοφωνία και συναίνεση, φαντάζομαι ότι δεν χρειάζεται να αναζητούμε λόγους για να ασκήσουμε κριτική ακόμη και για τις ομόφωνα και συναινετικά λαμβανόμενες πλέον αποφάσεις. Αυτό το χαρακτήρα έχουν οι βελτιώσεις και οι τροποποιήσεις του ν. 2915 που φέρνουμε σήμερα εδώ.

Μια τελευταία παρατήρηση σε σχέση με όσα είπα ο κ. Σκυλλάκος. Όσον αφορά την κατάργηση της προδικαστικής διαδικασίας, δεν έθεσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε επί του προκατόχου μου ούτε επί των ημερών μου το μαχαίρι στο λαιμό των δικηγόρων. Οι δικηγορικοί σύλλογοι σε γενική τους συνέλευση στη Χίο πριν από ένα μήνα περίπου χρόνο εκφραζόντουσαν ιδιαίτερα θετικά για την άποψη που είχε η Κυβέρνηση να καταργηθεί πλέον το απαρχαιωμένο σύστημα της προδικαστικής και να εφαρμοστεί το νέο σύστημα, που σημειωτέον εφαρμόστηκε και στη διάρκεια της αποχής. Υπήρξαν δικηγορικοί σύλλογοι οι οποίοι δεν έκαναν αποχή και εφαρμόσαν το σύστημα αυτό και διαπιστώθηκαν στην πράξη τα θετικά σε ό,τι αφορά την επιτάχυνση της δικαιοσύνης.

Δεν είναι αληθές, λοιπόν, ότι το Υπουργείο επέβαλε μία λύση εξαναγκάζοντας τους δικηγόρους τώρα να προχωρήσουν σε συμβιβαστικές λύσεις. Απλά πετύχαμε στο διάστημα των τελευταίων μηνών να εξευρεθούν και από τη δική μας πλευρά οι καλύτερες δυνατές λύσεις ώστε να αφαιρεθούν, επαναλαμβανώ, ανασφάλειες, ας μου επιτραπεί η έκφραση, ακόμη και αγωγίες των δικηγόρων για ένα πολύ θετικό και για πρώτη φορά εφαρμόζόμενο σύστημα στη χώρα μας που θα εξυπηρετήσει πάνω απ' όλα τους πολίτες που προσφεύγουν στη δικαιοσύνη.

Τέλος, κύριε Σκυλλάκο, θα ήθελα να σας θυμίσω σε ό,τι αφορά τη στελέχωση της δικαιοσύνης ότι δεν είναι μόνο το ότι ενισχύθηκε σημαντικότερα με αποτέλεσμα να υπάρχει πολύ καλή αναλογία πλέον σε ό,τι αφορά τους δικαστικούς γραμματείς ανά δικαστήριο σε όλη τη χώρα και ανά είδος δικαστηρίου με τις προσλήψεις στις οποίες αναφέρθηκα νωρίτερα. Θα

ήθελα να σας θυμίσω ακόμη ότι υπήρξε σημαντική αύξηση των οργανικών θέσεων και έγινε η πλήρωση αυτών των οργανικών θέσεων και στα πολιτικά και στα διοικητικά δικαστήρια όλα τα τελευταία χρόνια. Μάλιστα με την αποφοίτηση των εκατόν πενήντα ενός σπουδαστών σήμερα από τη σχολή δικαστών για το νέο δικαστικό έτος θα έχουμε περαιτέρω ενίσχυση της στελέχωσης των δικαστηρίων όλης της χώρας και πρωτίστως του Πρωτοδικείου της Αθήνας.

Θέλω ακόμη να σας θυμίσω ότι σε σχέση με το συνολικό αριθμό δικαστών και εισαγγελέων που έχουμε στη χώρα μας, αν γίνει σύγκριση του συνολικού πληθυσμού της χώρας προς τον αριθμό τους και αν αυτό προβληθεί συγκριτικά σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε τη μεγαλύτερη αναλογία σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Έχουμε σημαντικό αριθμό δικαστών και εισαγγελέων. Άλλα μέτρα θα πρέπει να ληφθούν για την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης. Τέτοια είναι η εφαρμογή της νέας διαδικασίας ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου και ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας μας που αφορά την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης στην ποινική διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Κοντομάρης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να σταθώ στο άρθρο 10. Εάν πραγματικά πιστεύουμε ότι το τριμελές μέσα στο οποίο γίνεται το φιλτράρισμα δεν θα φρενάρει κάποιες υποθέσεις και θα πάνε όλες στο Τμήμα όπως υποστήριξαν οι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία, τότε πρόκειται για ένα παραπάνω εμπόδιο απ' όσα υπολογίζουμε. Εάν όμως αυτό φρενάρει την κατάσταση και δεν πάνε όλοι οι διάδικοι στο Τμήμα, τότε θα ωφεληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για την αξιοπιστία του κοινοβουλευτικού λόγου όλων μας, διότι το πιστεύω και όχι για επικοινωνιακούς λόγους, ξεκαθαρίζω ότι η Νέα Δημοκρατία σε περιπτώσεις που πιστεύει ότι πρέπει να τηρήσει στάση συμπαρέμβασης σε επιβαλλόμενες ρυθμίσεις δεν αναζητεί τρόπους για να ασκήσει αντιπολίτευση.

Όσον αφορά την επέκταση ρυθμίσεων για τη δικαιοσύνη πιστεύω ότι μ' αυτά που θα πω θα προβληθεί η συναινετική μου στάση. Θα υπάρχει επίπτωση αυτών των ρυθμίσεων σε άλλο μέρος του Αστικού Δικαίου στο γενικό ενοχικό. Αυτό καταγράφεται ως προοπτική στην αιτιολογική έκθεση υπό την έννοια ότι η ενοχική σχέση είναι η σχέση διά της οποίας κάποιος υποχρεούται προς έτερον εις παροχή. Αυτή η σχέση μπορεί να είναι μονομερής ή και αμφοτεροβαρής. Στις περιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις επί αμφοτεροβαρών συμβάσεων θα μπορούσαν να γίνουν αυτές οι επεκτάσεις. Εκτιμώ ότι αυτή είναι η έννοια των επισημάνσεων στην αιτιολογική έκθεση όπου γίνεται επίκληση ελλείψεως αναγκαίου χρόνου.

Η επισήμανσή μου αφορούσε στο ότι θα μπορούσε να υπάρξει αυτή η ευρύτερη παρέμβαση προς αποφυγή και ερμηνευτικών προβλημάτων παρ' ότι η ίδια η αιτιολογική έκθεση λέει ότι πολλά ζητήματα θα μπορούσαν να επιλυθούν επί τη βάση αυτών των επιμέρους ρυθμίσεων.

Όσον αφορά τις παρεμβάσεις με βάση το ν. 2915/2001, κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι ο δικηγορικός κόσμος που είναι πρωτίστως εμπλεκόμενος φορέας δεν θέλει την επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης. Αυτό ήταν το σκεπτικό του συγκεκριμένου νόμου. Από κει και πέρα μπορεί από πλευράς ρυθμίσεων να συντέινει στην επιτάχυνση απονομής δικαιοσύνης. Όμως το ζήτημα ήταν ότι δι' αυτών των ρυθμίσεων θέταμε το κάρο μπροστά από τα ζώα. Είχαμε επισημάνει τις ελλείψεις σε προσωπικό και σε υλικοτεχνική υποδομή. Σήμερα το αναγνωρίζετε και εσείς αυτό.

Τι λέτε; Ενώ ο νόμος τότε είχε έναρξη ισχύος το Σεπτέμβριο του 2001, το Δεκέμβριο εσείς κάνατε κάποιες καλύψεις σε αυτές τις συγκεκριμένες ελλείψεις.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που ενδιαφέρει όλους μας, αν και πολλές φορές έχουμε διαφορετική προσέγγιση, στο ζήτημα της δικαιοσύνης, είναι η ταχύτητα και η ορθότητα και απονομή της

δικαιοσύνης.

Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία εκεί που θεωρούμε ότι συμβάλλουμε ουσιαστικά σε αυτά τα ζητήματα, το κάνουμε και σήμερα αυτό, το κάνουμε επί τη βάση ενός υπάρχοντος πλαισίου, που ήταν διάτρητο και απεδείχθη στην πράξη, που όμως αυτήν τη στιγμή δι' αυτών των ρυθμίσεων επέρχεται μία μεταβολή επί το καλύτερο.

Μ' αυτήν την έννοια η Νέα Δημοκρατία συμβάλλει με τη συμπόρευση της στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν αρνούμαστε ότι κάποιες προσλήψεις έγιναν και κάποιες αίθουσες βρέθηκαν. Το ζήτημα είναι να εκτιμήσουμε, αυτά είναι αρκετά για να λειτουργήσει απρόσκοπτα το σύστημα; Εμείς δεν είμαστε ενάντια στην επιτάχυνση των διαδικασιών και του να βγαίνουν οι αποφάσεις πιο γρήγορα, αλλά να μην είναι σε βάρος της ποιότητας της δικαιοσύνης.

Κύριε Υπουργέ, ακόμα και με τα μέτρα που πάρθηκαν, αν δεν είναι αποτελεσματικά, που πολύ φοβόμαστε, ή δεν θα είναι αποτελεσματικά όσο χρειάζεται, θα οδηγηθούμε σε εντατικοποίηση της δουλειάς των δικαστών. Αυτοί που δεν έχουν οργανωμένα δικηγορικά γραφεία, οι μαχόμενοι δικηγόροι, θα τρέχουν και δεν θα προλαβαίνουν. Τα οργανωμένα όμως δικηγορικά γραφεία δεν θα έχουν να αντιμετωπίσουν μεγάλα προβλήματα.

Όμως δεν τοποθετείσθε στα κρίσιμα ζητήματα. Για τα αντικίνητρα τα οικονομικά, να μην μπορεί να ζητάει αναβολή κάποιος ή φιλτράρισμα για τις αποφάσεις του Αρείου Πάγου, επιμερισμός των εξόδων κλπ., γιατί αντικίνητρα συνέχεια; Εκατοντάδες χιλιάδες είναι οι δραχμές. Μ' αυτόν τον τρόπο θα λυθεί το πρόβλημα; Βέβαια πρέπει να έχουμε και στατιστικά στοιχεία, για να δούμε τι γίνεται στην Ευρώπη, γιατί αν είναι οργανωμένα διαφορετικά τα δικαστήρια και έχουν βοήθεια οι δικαστές, βεβαίως και με λιγότερους δικαστές μπορούν να βγαίνουν οι υποθέσεις. Όμως να το κρίνετε με βάση το επίπεδο της υποδομής που υπάρχει και ακόμα πόσες δίκες έχουμε στην Ελλάδα. Είναι ζήτημα αντίληψης και του πληθυσμού πώς κινείται. Όχι πεντακόσιες χιλιάδες για να πάει στον Άρειο Πάγο και δεν ξέρω πόσα για την αναβολή. Μιλήστε μας γι' αυτά. Ακριβαίνει η δικαιοσύνη με τα αντικίνητρα. Μη μου πείτε πάλι ότι θα πληρώνουν λιγότερο, κύριε Υπουργέ.

Εγώ αναφέρομαι για μια σειρά νόμους, που αυξάνονται συνεχώς τα παράβολα και έχουμε συνεχή αντικίνητρα οικονομικά, για να μη γίνονται δίκες. Είναι αντιλαϊκή η πολιτική σας σ' αυτήν την υπόθεση με την έννοια αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχω την αίσθηση ότι ο κ. Σκυλλάκος δεν έχει αντιληφθεί τι είναι φιλολαϊκό και τι αντιλαϊκό.

Θα μου επιτρέψετε να εξηγήσω τι εννοώ. Εάν κάποιος διάδικος επιδιώκει συστηματικά και άνευ ουσιαστικού λόγου την αναβολή και πετυχαίνει, τότε αντιλαμβάνεσθε ότι ο άλλος διάδικος, ένας άνθρωπος του λαού, δεν θα έχει μόνο την ταλαιπωρία, θα έχει και συνεχείς οικονομικές επιβαρύνσεις.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να μη δοθεί αναβολή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εδώ και καιρό έχει νομοθετηθεί ότι σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει ο αιτών την αναβολή και εφόσον την πετύχει, να καλύπτει κάποια έξοδα, διαφορετικά επιβαρύνεται τα έξοδα ο άλλος, ο εργαζόμενος που χάνει ώρες από τη δουλειά του. Εξάλλου στο παρόν νομοσχέδιο μειώνουμε τα ποσά που είχαν επιβληθεί. Πώς είναι δυνατόν να με κατηγορείτε ότι δυσκολεύω την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, όταν εδώ γίνεται μείωση των ποσών που επικαλεστήκατε νωρίτερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 13 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης και θα ψηφιστούν κεχωρισμένα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο 14 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Επομένως το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνολογμένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Επειδή, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχουν τροποποιήσεις, ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνολογμένων

ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις»;

ΠΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνολογμένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνολογμένων ιδιοτήτων, τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες συναφείς διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΠΩΛΗΤΗ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΜΕΝΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Τα άρθρα 534 έως 537 και 540 έως 561 του Αστικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

« Άρθρο 534

Πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη
συνολογμένων ιδιοτήτων

Ο πωλητής υποχρεούται να παραδώσει το πράγμα με τις συνολογμένες ιδιότητες και χωρίς πραγματικά ελαττώματα.

Άρθρο 535

Ο πωλητής δεν εκπληρώνει την κατά το προηγούμενο άρθρο υποχρέωσή του, αν το πράγμα που παραδίδει στον αγοραστή δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και ιδίως:

1. δεν ανταποκρίνεται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή ή στο δείγμα ή υπόδειγμα που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον αγοραστή·

2. δεν είναι κατάλληλο για το σκοπό της συγκεκριμένης σύμβασης και ιδιαίτερα για τη σύμφωνη με το σκοπό αυτόν ειδική χρήση·

3. δεν είναι κατάλληλο για τη χρήση για την οποία προορίζονται συνήθως πράγματα της ίδιας κατηγορίας·

4. δεν έχει την ποιότητα ή την απόδοση που ο αγοραστής ευλόγως προσδοκά από πράγματα της ίδιας κατηγορίας, λαμβάνοντας υπόψη και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του, στο πλαίσιο ιδίως της σχετικής διαφήμισης ή της επισήμανσης, εκτός αν ο πωλητής δεν γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει τη σχετική δήλωση.

Άρθρο 536

Πλημμελής εγκατάσταση

Το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση και σε περίπτωση πλημμελούς εγκατάστασής του, αν η εγκατάσταση αποτελεί μέρος της σύμβασης και πραγματοποιήθηκε από τον πωλητή. Το ίδιο ισχύει και όταν η πλημμελής εγκατάσταση που έγινε από τον αγοραστή οφείλεται στην παράλειψη του πωλητή να του παράσχει τις σωστές οδηγίες.

Άρθρο 537

Ευθύνη για ελλείψεις

Ο πωλητής ευθύνεται ανεξάρτητα από υπαιτιότητά του αν το πράγμα, κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή, έχει πραγματικά ελαττώματα ή στερείται τις συνολογμένες ιδιότητες, εκτός αν ο αγοραστής κατά τη σύναψη της σύμ-

βασης γνώριζε ότι το πράγμα δεν ανταποκρίνεται στη σύμβαση ή η μη ανταπόκριση οφείλεται σε υλικά που χορήγησε ο αγοραστής.

Το ελάττωμα ή η έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας που διαπιστώνεται μέσα σε έξι μήνες από την παράδοση του πράγματος τεκμαίρεται ότι υπήρχε κατά την παράδοση, εκτός αν τούτο δεν συμβιβάζεται με τη φύση του πράγματος που πουλήθηκε ή με τη φύση του ελαττώματος ή της έλλειψης.

Άρθρο 540 Δικαιώματα του αγοραστή

Στις περιπτώσεις ευθύνης του πωλητή για πραγματικό ελάττωμα ή για έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας ο αγοραστής δικαιούται κατ' επιλογήν του: 1. να απαιτήσει, χωρίς επιβάρυνσή του, τη διόρθωση ή αντικατάσταση του πράγματος με άλλο, εκτός αν μια τέτοια ενέργεια είναι αδύνατη ή απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες· 2. να μειώσει το τίμημα· 3. να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, εκτός αν πρόκειται για επουσιώδες πραγματικό ελάττωμα.

Ο πωλητής οφείλει να πραγματοποιήσει τη διόρθωση ή την αντικατάσταση σε εύλογο χρόνο και χωρίς σημαντική ενόχληση του αγοραστή.

Άρθρο 541

Ο αγοραστής μπορεί, αν διαπιστωθεί αργότερα και άλλο ελάττωμα, να ασκήσει εκ νέου ένα από τα δικαιώματα του προηγούμενου άρθρου. Το ίδιο ισχύει και όταν λείπει συνομολογημένη ιδιότητα.

Άρθρο 542

Το δικαστήριο μπορεί, μολοντί ο αγοραστής άσκησε το δικαίωμα υπαναχώρησης, να επιδικάσει μόνο μείωση του τιμήματος ή να διατάξει αντικατάσταση του πράγματος, αν κρίνει ότι οι περιστάσεις δεν δικαιολογούν την υπαναχώρηση.

Άρθρο 543

Αν κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή λείπει η συνομολογημένη ιδιότητα του πράγματος, ο αγοραστής δικαιούται, αντί για τα δικαιώματα του άρθρου 540, να απαιτήσει αποζημίωση για μη εκτέλεση της σύμβασης ή, σωρευτικά με τα δικαιώματα αυτά, να απαιτήσει αποζημίωση για τη ζημία που δεν καλύπτεται από την άσκησή τους. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση παροχής ελαττωματικού πράγματος, η οποία οφείλεται σε πταίσμα του πωλητή.

Άρθρο 544

Ο πωλητής δεν ευθύνεται σε αποζημίωση για έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, αν η ιδιότητα αυτή υπήρχε κατά τη σύναψη της σύμβασης, αλλά έπαυσε να υπάρχει χωρίς υπαιτιότητα του πωλητή πριν μεταβεί ο κίνδυνος στον αγοραστή.

Άρθρο 545 Ανεπιφύλακτη παραλαβή

Αν ο αγοραστής παρέλαβε το πράγμα χωρίς επιφύλαξη, γνωρίζοντας το ελάττωμα ή την έλλειψη της συνομολογημένης ιδιότητας, λογίζεται ότι το αποδέχθηκε.

Άρθρο 546 Δικαιώματα του πωλητή

Το δικαίωμα αντικατάστασης του πράγματος κατά το άρθρο 540 το έχει με τους ίδιους όρους και ο πωλητής, εφόσον η άσκησή του δεν είναι ασύμφορη για τον αγοραστή.

Αν ο αγοραστής προβάλλει ευθύνη του πωλητή για ελαττώματα ή για έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, ο πωλητής δικαιούται να του τάξει εύλογη προθεσμία για να απαιτήσει

αντικατάσταση του πράγματος ή να υπαναχωρήσει. Αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών αποκλείεται.

Άρθρο 547 Ενέργεια υπαναχώρησης ή αντικατάστασης λόγω ελλείψεων

Αν ο αγοραστής υπαναχωρήσει από τη σύμβαση λόγω πραγματικού ελαττώματος ή έλλειψης συνομολογημένης ιδιότητας, έχει υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα ελεύθερο από κάθε βάρος που του προσέθεσε ο ίδιος, καθώς και τα ωφελήματα που αποκόμισε. Ο πωλητής επιστρέφει το τίμημα με τόκο, τα έξοδα της πώλησης, καθώς και όσα ο αγοραστής δαπάνησε για το πράγμα.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αντικατάστασης του πράγματος.

Άρθρο 548 Καταστροφή ή χειροτέρευση του πράγματος

Ο αγοραστής έχει δικαίωμα να ζητήσει αντικατάσταση ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση ή να μειώσει το τίμημα και αν ακόμη το πράγμα καταστράφηκε ή χειροτέρευσε εξαιτίας του ελαττώματος.

Άρθρο 549

Αν το πράγμα εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος καταστράφηκε ή χάθηκε ή χειροτέρευσε ουσιαστικά από τυχαίο περιστατικό, ο αγοραστής έχει δικαίωμα μόνο σε μείωση του τιμήματος.

Το ίδιο ισχύει και αν το πράγμα μεταποιήθηκε ή εκποιήθηκε εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος από τον αγοραστή.

Άρθρο 550 Πώληση ορισμένης έκτασης

Αν ο πωλητής ακινήτου διαβεβαίωσε τον αγοραστή ότι το ακίνητο έχει ορισμένη έκταση, ευθύνεται όπως και για συνομολογημένη ιδιότητα. Ο αγοραστής έχει δικαίωμα υπαναχώρησης για ελλιπή έκταση τότε μόνο όταν η έλλειψη είναι τόσο σημαντική, ώστε ο αγοραστής δεν έχει συμφέρον στη σύμβαση.

Άρθρο 551 Πώληση περισσότερων πραγμάτων

Αν από περισσότερα πράγματα που πουλήθηκαν μερικά μόνο έχουν ελάττωμα ή δεν έχουν τη συνομολογημένη ιδιότητα, το δικαίωμα αντικατάστασης ή υπαναχώρησης περιορίζεται μόνο σε αυτά, και αν ακόμη ορίστηκε ενιαίο τίμημα για όλα. Αν όμως κατά την πρόθεση των μερών τα πράγματα πουλήθηκαν αθρόα ή ως σύνολο και εκείνα που έχουν το ελάττωμα ή την έλλειψη δεν μπορούν να αποχωριστούν από τα υπόλοιπα χωρίς να ζημωθεί ο ένας από τους συμβαλλομένους, το δικαίωμα αντικατάστασης ή υπαναχώρησης επεκτείνεται σε όλα.

Άρθρο 552

Η αντικατάσταση ή υπαναχώρηση για το κύριο πράγμα περιλαμβάνει και το παρεπόμενο, και αν ακόμη ορίστηκε γι' αυτό ιδιαίτερο τίμημα.

Άρθρο 553 Πώληση με περισσότερους πωλητές ή αγοραστές

Αν οι πωλητές ή οι αγοραστές είναι περισσότεροι, για το δικαίωμα αντικατάστασης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 396, ενώ το δικαίωμα μείωσης του τιμήματος ασκείται και από τον καθέναν ή κατά καθενός συμμετρως. Το ίδιο ισχύει και αν ο πωλητής ή ο αγοραστής κληρονομηθεί από πολλούς.

Άρθρο 554 Παραγραφή

Τα δικαιώματα του αγοραστή λόγω πραγματικού ελαττώματος ή έλλειψης συνομολογημένης ιδιότητας παραγράφονται μετά την πάροδο πέντε ετών για τα ακίνητα και δύο ετών για τα κινητά.

Άρθρο 555

Η παραγραφή αρχίζει από την παράδοση του πράγματος στον αγοραστή. Το ίδιο ισχύει και αν ο αγοραστής ανακάλυψε το ελάττωμα ή την έλλειψη της ιδιότητας αργότερα.

Αν ο αγοραστής ζήτησε να διεξαχθεί συντηρητική απόδειξη, η παραγραφή διακόπτεται έως το τέλος της διαδικασίας αυτής.

Άρθρο 556

Αν συμφωνήθηκε προθεσμία ευθύνης του πωλητή για ελάττωμα ή έλλειψη συνομολογημένης ιδιότητας, αυτό σε περίπτωση αμφιβολίας σημαίνει ότι η παραγραφή για τα ελαττώματα ή τις ελλείψεις που εκδηλώθηκαν μέσα στην προθεσμία αρχίζει από τότε που εκδηλώθηκαν.

Άρθρο 557

Ο πωλητής δεν μπορεί να επικαλεστεί την παραγραφή των προηγούμενων άρθρων, αν απέκρυψε ή αποσιώπησε με δόλο το ελάττωμα ή την έλλειψη της συνομολογημένης ιδιότητας.

Άρθρο 558

Ο αγοραστής μπορεί και μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής να ασκήσει με ένσταση τα δικαιώματά του από το ελάττωμα ή την έλλειψη της συνομολογημένης ιδιότητας, εφόσον ειδοποίησε γι' αυτά τον πωλητή μέσα στο χρόνο της παραγραφής.

Άρθρο 559 Παροχή εγγύησης

Αν ο πωλητής ή τρίτος έχει παράσχει εγγύηση για το πράγμα που πουλήθηκε, ο αγοραστής έχει, έναντι εκείνου που εγγυήθηκε, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη δήλωση της εγγύησης σύμφωνα με τους όρους που περιέχονται σε αυτήν ή τη σχετική διαφήμιση, χωρίς να παραβλάπτονται τα δικαιώματά του που πηγάζουν από το νόμο.

Άρθρο 560 Αναγωγή

Σε περίπτωση διαδοχικών πωλήσεων και ευθύνης του τελικού πωλητή λόγω πραγματικού ελαττώματος ή έλλειψης συνομολογημένης ιδιότητας, η παραγραφή των δικαιωμάτων του κατά προηγούμενου πωλητή λόγω του ελαττώματος ή της έλλειψης αρχίζει από τότε που ικανοποιήθηκε ο αγοραστής, εκτός αν προηγήθηκε τελεσίδικη δικαστική απόφαση κατά του τελικού πωλητή, οπότε η παραγραφή αρχίζει από την τελεσιδικία της απόφασης αυτής. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται για την παραγραφή οι διατάξεις των άρθρων 554 έως 558.

Άρθρο 561

Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και σε περίπτωση αναγωγής εναντίον κάθε προηγούμενου πωλητή του ίδιου πράγματος.»

2. Οι λέξεις «να απαιτήσει την αναστροφή της σύμβασης» της παραγράφου 1 του άρθρου 689, «αναστροφής» της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου και «αναστροφή» του άρθρου 690 του Αστικού Κώδικα αντικαθίστανται αντίστοιχα με τις λέξεις «να

υπαναχωρήσει από τη σύμβαση», «υπαναχώρησης» και «υπαναχώρηση».

Άρθρο 2

1. Το άρθρο 332 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 332

Συμφωνία για μη ευθύνη από πταίσμα

Άκυρη είναι κάθε εκ των προτέρων συμφωνία με την οποία αποκλείεται ή περιορίζεται η ευθύνη από δόλο ή βαριά αμέλεια.

Άκυρη είναι επίσης η εκ των προτέρων συμφωνία ότι δεν θα ευθύνεται ο οφειλέτης και για ελαφριά ακόμη αμέλεια, αν ο δανειστής βρίσκεται στην υπηρεσία του οφειλέτη ή η ευθύνη προέρχεται από την άσκηση επιχείρησης για την οποία προηγήθηκε παραχώρηση της αρχής. Το ίδιο ισχύει και αν η απαλλακτική ρήτρα περιέχεται σε όρο της σύμβασης που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης ή αν με τη ρήτρα απαλλάσσεται ο οφειλέτης από την ευθύνη για προσβολή αγαθών που απορρέουν από την προσωπικότητα και ιδίως της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας ή της τιμής.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 334 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η ευθύνη αυτή μπορεί εκ των προτέρων να περιοριστεί ή να αποκλειστεί, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 332.»

3. Τα άρθρα 518, 538 και 582 του Αστικού Κώδικα καταργούνται.

4. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 583 του ίδιου Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν εξαιτίας κάποιου δικαιώματος τρίτου αφαιρέθηκε από τον μισθωτή ολικά ή μερικά η συμφωνημένη χρήση του μισθίου (νομικό ελάττωμα), εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 576 έως 579.»

Άρθρο 3

Στο άρθρο 5 του ν. 2251/1994 τίθεται ως νέος τίτλος «Πώληση καταναλωτικών αγαθών και εγγυήσεις» και οι παράγραφοι 3 έως 5 αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Όταν παρέχεται εγγύηση στον καταναλωτή, ο προμηθευτής οφείλει να την παρέχει γραπτώς ή με άλλο τεχνικό μέσο αποτύπωσης που μπορεί να είναι διαθέσιμο και προσιτό στον καταναλωτή. Σε περίπτωση προμήθειας καινούργιων προϊόντων με μακρά διάρκεια (διαρκή καταναλωτικά αγαθά), η παροχή γραπτής εγγύησης είναι υποχρεωτική. Η εγγύηση πρέπει να περιλαμβάνει με απλή, ευανάγνωστη και κατανοητή διατύπωση στην ελληνική γλώσσα τουλάχιστον την επωνυμία και τη διεύθυνση του εγγυητή, το προϊόν στο οποίο αναφέρεται η εγγύηση, το ακριβές περιεχόμενό της, τη διάρκειά της, την τοπική έκταση ισχύος της, καθώς και τα δικαιώματα που παρέχει το εφαρμοστέο δίκαιο. Η εγγύηση πρέπει να είναι σύμφωνη με τους κανόνες της καλής πίστης και να μην αναιρείται από υπερβολικές ρήτρες εξαιρέσεων. Η διάρκεια της εγγύησης πρέπει να είναι εύλογη σε σχέση με την πιθανή διάρκεια ζωής του προϊόντος. Ειδικά για τα προϊόντα τεχνολογίας αιχμής, η διάρκεια της εγγύησης πρέπει να είναι εύλογη σε σχέση με το χρόνο κατά τον οποίο αναμένεται ότι θα παραμένουν σύγχρονα από τεχνολογική άποψη, αν ο χρόνος αυτός είναι συντομότερος από την πιθανή διάρκεια ζωής τους.

4. Η παράβαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου δεν θίγει το κύρος της εγγύησης, την οποία ο καταναλωτής μπορεί να επικαλεσθεί και να απαιτήσει την τήρησή της. Σε περίπτωση αντικατάστασης του προϊόντος ή ανταλλακτικού του, η εγγύηση αυτόματα ανανεώνεται για όλη της τη διάρκεια ως προς το νέο προϊόν ή ανταλλακτικό.

5. Σε κάθε περίπτωση επιφυλάσσεται η εφαρμογή των διατάξεων του Αστικού Κώδικα για την ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα ή έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων. Εκ των προτέρων παραίτηση του καταναλωτή από την

προστασία του κατά τις διατάξεις αυτές είναι άκυρη.

Σε διαφορά η οποία απορρέει από την πώληση καταναλωτικών αγαθών και φέρεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων, ανεξάρτητα από το εφαρμοστέο σε αυτή δίκαιο, εφαρμόζονται πάντοτε οι διατάξεις του ελληνικού δικαίου που διέπουν την πώληση καταναλωτικών αγαθών κατά την έκταση που παρέχουν μεγαλύτερη προστασία στον καταναλωτή.»

Άρθρο 4

Με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου προσαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία στις διατάξεις της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 1999 «σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 5

Η παράγραφος 3 του άρθρου 214 Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην κλήση για συζήτηση πρέπει να περιλαμβάνεται και πρόσκληση προς τον εναγόμενο να προσέλθει στο γραφείο του δικηγόρου του ενάγοντος ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου ορισμένη ημέρα και ώρα, με αντικείμενο την απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς. Αν η επίσηψη γίνεται από τον εναγόμενο ή από άλλο διάδικο, αυτός προσκαλεί τον αντίδικο στο γραφείο του δικηγόρου του ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου. Ο προσκαλούμενος οφείλει να παρευθύνεται με δικηγόρο ή να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο εφοδιασμένο με την κατά το άρθρο 98 ειδική πληρεξουσιότητα. Στη συνάντηση μπορεί να κληθεί και ο τυχόν προσεπικαλούμενος. Οι δικηγόροι μπορούν από κοινού να ορίσουν άλλη ημερομηνία συνάντησης ή να αναβάλλουν τη συνάντηση για άλλη ημέρα και ώρα σε ορισμένο τόπο. Οι συναντήσεις για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς πραγματοποιούνται μέσα στο χρονικό διάστημα από την πέμπτη ημέρα μετά την επίδοση της αγωγής έως την τριακοστή πέμπτη ημέρα πριν από τη δικάσιμο.»

Άρθρο 6

1. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

2. Το άρθρο 228 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο καταργήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 2915/2001, επαναφέρεται σε ισχύ με το εξής περιεχόμενο:

«Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι εξήντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστος διαμονής, ενενηντα ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

3. Το άρθρο 229 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντίγραφο της αγωγής με την κάτω από αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικασίμου και την κλήση για συζήτηση στην ορισμένη δικάσιμο επιδίδεται στον εναγόμενο με την επιμέλεια του ενάγοντος.»

4. Η παράγραφος 1 του άρθρου 230 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που καταργήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν. 2915/2001, επαναφέρεται σε ισχύ, ως εξής:

«1. Οι διατάξεις των άρθρων 228 και 229 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται και για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου.»

Άρθρο 7

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ενώπιον του μονομελούς και του πολυμελούς πρωτοδικείου

οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν το αργότερο είκοσι ημέρες πριν από τη δικάσιμο προτάσεις, επί των οποίων ο γραμματέας σημειώνει τη χρονολογία κατάθεσης.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, δικαστική δαπάνη σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, με αίτηση του αντιδίκου του, 70 έως 400 ευρώ.»

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 268 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ανταγωγή ασκείται είτε με χωριστό δικόγραφο που επιδίδεται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε με τις προτάσεις της παρ. 1 του άρθρου 237 που στην περίπτωση αυτή κατατίθενται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε, όπου η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, προφορικά, κατά τη συζήτηση.»

5. Η παράγραφος 6 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Έως τη δωδεκάτη ώρα της όγδοης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, η οποία περιορίζεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων κατά την αντίκρουση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν οψίμως κατά το άρθρο 269 παρ. 2. Ο γραμματέας το αργότερο την τέταρτη εργάσιμη ημέρα από τη συζήτηση υποχρεούται να χορηγεί στους διαδίκους αντίγραφα των πρακτικών της δίκης.»

6. Ως προς τις προθεσμίες κατάθεσης προτάσεων, προσθήκης - αντίκρουσης και ανταγωγής στις δίκες ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του ν.2915/2001.

Άρθρο 8

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο δεύτερο, που έχει ως εξής:

«Ειδικώς στις περιπτώσεις που δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 528 η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδεκάτη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.»

Άρθρο 9

Η παράγραφος 2 του άρθρου 547 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσθετοι λόγοι αναψηλάφησης ως προς τα ίδια κεφάλαια της απόφασης, όπως και εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται μαζί τους, ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η αναψηλάφηση και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται

η αναψηλάφηση τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτησή της.»

Άρθρο 10

1. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παραγράφου 1 του άρθρου 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει διάταξη με την οποία μταιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης. Με την ίδια διάταξη επιδικάζεται στον αναιρεσίβλητο δικαστική δαπάνη, αν αυτός είχε καταθέσει προτάσεις, υπολογιζόμενης της αμοιβής του πληρεξουσίου του δικηγόρου στο μισό του ελάχιστου ορίου και ορίζεται παράβολο τριακοσίων έως οκτακοσίων ευρώ.»

2. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 2 του άρθρου 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν εκδοθεί διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, με την οποία μταιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης, μπορεί ο αναιρεσείων να ζητήσει με αίτησή του να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή η υποβληθείσα αίτηση απορριφθεί ως απαράδεκτη η αίτηση αναιρέσης θεωρείται πως δεν ασκήθηκε.»

Άρθρο 11

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 585 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Νέοι λόγοι μπορούν να προταθούν μόνο με πρόσθετο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο τριάντα ή, όταν πρόκειται για ειδικές διαδικασίες, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

Άρθρο 12

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 882Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Από το ποσό της αμοιβής ο δικαστικός λειτουργός λαμβάνει ποσοστό 35%, 25% καταβάλλεται συγχρόνως σε ειδικό λογαριασμό του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), το δε υπόλοιπο 40% κατατίθεται σε έντοκο λογαριασμό και περιέχεται σε κοινό ταμείο που τηρείται από τον οικείο πρόεδρο ή εισαγγελέα, ο οποίος τον Ιανουάριο κάθε τρίτου έτους κατανέμει το σύνολο των ποσών και των τόκων των δύο προηγούμενων ετών στους δικαστές ή τους εισαγγελείς που υπηρέτησαν στο δικαστήριο ή την εισαγγελία κατά τα εν λόγω δύο προηγούμενα έτη, ανάλογα με τη διάρκεια της υπηρεσίας τους κατά τη διετία αυτή.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 882Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Αντί της κατανομής το ποσοστό του 40% μπορεί, με απόφαση της Ολομέλειας του οικείου δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, να διατίθεται, εν όλω ή εν μέρει, για σκοπούς συνδεόμενους με τη λειτουργία του δικαστηρίου ή για την αρωγή αναξιοπαθούντων δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων.»

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 929 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατά τη νύχτα, τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις ημέρες τις κατά νόμο εξαιρετέες δεν μπορεί να γίνει πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, εκτός αν ο ειρηνοδίκης του τόπου της εκτέλεσης δώσει τη σχετική άδεια, κατά τη διαδικασία των

άρθρων 686 επ...»

2. Το άρθρο 960 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο αρμόδιος για την εκτέλεση δικαστικός επιμελητής καταρτίζει περίληψη κατασχετήριας έκθεσης, που περιέχει συνοπτική περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, το ονοματεπώνυμο του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, το όνομα του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους όρους του πλειστηριασμού που θέτει τυχόν ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στο δικαστικό επιμελητή με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927.

2. Την κατά την παράγραφο 1 περίληψη ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης στον οφειλέτη και τον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης, την καταθέτει δε μέσα στην ίδια προθεσμία στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Απόσπασμα της περίληψης αυτής, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, συνοπτική περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή πρώτης προσφοράς, το όνομα και την ακριβή διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο ή στην κοινότητα όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στην πρωτεύουσα της επαρχίας στην οποία υπάγεται ο δήμος ή κοινότητα. Αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα ή αν η κατά την κατάσχεση οριζόμενη συνολική αξία των κατασχεθέντων κινητών δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ, η περίληψη ανακοινώνεται δημόσια: α) με τοιχοκόλληση στο γραφείο του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο τόπος του πλειστηριασμού, πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό και β) με κήρυξη από κήρυκα στην έδρα του δήμου ή της κοινότητας όπου ο τόπος του πλειστηριασμού, και στο συνηθισμένο για τους πλειστηριασμούς τόπο, την προηγούμενη του πλειστηριασμού Τετάρτη από τις 12.00 το μεσημέρι έως τις 14.00 το απόγευμα. Για την κήρυξη ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει έκθεση που υπογράφεται και από τον κήρυκα.

3. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων, διαφορετικά είναι άκυρος.»

Άρθρο 14

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο που παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητούμενη εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 12.09', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη, 1η Αυγούστου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασίων των Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κίνητρα για την ενίσχυση της κεφαλαιαγοράς» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

